

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு நிர்வாகம் /கணினி -I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்
பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU-NIRVAGAM/KANINI - I .

Tamil Poetry Selections.

I & II Semester.

BBA / BHM / BCA/BSW/BBA(T&T) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU – NIRVAGAM /KANINI- I.

**A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for BBA / BHM /
BCA/BSW/BBA(T&T) Degree Courses (I & II Semester)**

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju.

**Chairman, Board of Studies in Tamil & Malayalam, Bengaluru City University & Professor of
Tamil, Maharani Cluster University Bengaluru-560001.**

Edited by: Prof.I. Arockia Mary.

HoD of Tamil,

**St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.**

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001.

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print - 2022.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

Price:

விலை ரூ:

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU –NIRVAGAM/KANINI-I** For the Ist and IInd semester **BBA / BHM / BCA/BSW/BBA(T&T)** degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry “**Tamil Cheiyul Thirattu-Nirvagam/Kanini -I** for the Ist and IInd semester **BBA/BHM/BCA/BSW/BBA(T&T)** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof. U. Basavaraju

Chairman,
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

- 1. Prof. U. Basavaraju** Chief Editor
Chairman, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil,
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.
- 2. Prof. I. Arockia Mary** Editor
HoD of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous)
Lalbagh Road, Bengaluru-560027
- 3. Mrs. Amudha. S** Member
Associate Professor of Tamil
Goodwill Christian College for Women,
Bengaluru-560005
- 4. Dr. T. Saraswathi** Member
Assistant Professor in Tamil
Govt. Arts and Science College,
Midugarapalli,
Hosur (TN) Pin-635109.

முன்னுரை.

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. -அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு- நிர்வாகம் /கணினி -1 ஆக வெளிவந்துள்ளது. இது BBA / BHM / BCA/BSW/BBA(T&T) பட்ட வகுப்பிற்குரிய முதல் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும்,பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர் கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசவராசு.

தலைவர்

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு நிர்வாகம் /கணினி -I

முதற் பருவம் மற்றும் இரண்டாம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU-NIRVAGAM/KANINI - I.

Tamil Poetry Selections.

I & II Semester.

BBA / BHM / BCA/BSW/BBA(T&T) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

பொருளடக்கம்

முதற் பருவம்	இரண்டாம் பருவம்.
<p>அலகு- I. நற்றிணைப் பாடல்கள்.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.குறிஞ்சி 2.முல்லை 3.மருதம் 4.நெய்தல் 5.பாலை <p>அலகு - II. பட்டினப்பாலை.</p> <p>அலகு- III. முதுமொழிக் காஞ்சி.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.சிறந்த பத்து . 2.அறிவுப் பத்து . 3.பழியா பத்து . 4.துவ்வா பத்து. 5.எளிய பத்து. <p>அலகு-IV. இலக்கணம் - எழுத்து</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. முதல் எழுத்து 2.சார்பெழுத்து . 3.மொழி முதல் எழுத்துகள் 4.மொழி இறுதி எழுத்துகள் 5.போலி 6.சுட்டு 7.வினா எழுத்து 	<p>அலகு - I. வில்லிபாரதம்- கிருட்டினன் தூதுச் சருக்கம்.</p> <p>அலகு-II. சீவக சிந்தாமணி- கோவிந்தையார் இலம்பகம்.</p> <p>அலகு- III. சீறாப்புராணம் -. மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்.</p> <p>அலகு -IV. சொல் இலக்கணம்</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.சொல் விளக்கம் 2.பகுபதம், பகாபதம் 3.பெயர்ச்சொல்,வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல். 4.இயற்சொல் , திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் 5.தொகைச் சொற்கள்

நற்றிணை

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்று நற்றிணை. நன்மை+ திணை= நற்றிணை (சிறந்த ஒழுக்கம் என்னும் பொருள் கொண்ட நூல்.இது அகப்பொருள் பற்றிய பாடல்களைக் கொண்ட நூலாகும்.ஒன்பது அடிமுதல் பன்னிரண்டு அடிவரையில் அமைந்த பாடல்களைக் கொண்டு 275 புலவர்களால் பாடப்பட்ட நூலாகும்.இந்நூல் நானூறு அகப்பாடல்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

1 குறிஞ்சி

நின்ற சொல்லர்; நீடுதோறு இனியர்;

என்றும் என் தோள் பிரிபு அறியலரே"

தாமரைத் தண் தாது ஊதி, மீமிசைச்

சாந்தில் தொடுத்த தீம் தேன் போல,

5 புரைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை;

நீர் இன்று அமையா உலகம் போலத்

தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி,

நறு நுதல் பசத்தல் அஞ்சிச்

சிறுமை உறுபவோ? செய்பு அறியலரே!

பிரிவு உணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.-கபிலர்

2 முல்லை

"முன்னியது முடித்தனம் ஆயின், நன்னுதல்!

வருவம்" என்னும் பருவரல் தீர்,

படும்கொல், வாழி, நெடுஞ் சுவர்ப் பல்லி-

- பரற் தலை போகிய சிரற் தலைக் கள்ளி
- 5 மீமிசைக் கலித்த வீ நறு முல்லை
- ஆடு தலைத் துருவின் தோடு தலைப்பெயர்க்கும்
- வன் கை இடையன் எல்லிப் பரீஇ,
- வெண் போழ் தைஇய அலங்கல்அம் தொடலை
- மறுகுடன் கமழும் மாலை,
- 10 சிறுகுடிப் பாக்கத்து எம் பெரு நகரானே.
- வினை முற்றி மறுத்தராநின்றான் நெஞ்சிற்கு உரைத்தது.**

3 மருதம்

- சிறு வெள்ளாங்குருகே! சிறு வெள்ளாங்குருகே!
- துறை போகு அறுவைத் தூ மடி அன்ன
- நிறம் கிளர் தூவிச் சிறு வெள்ளாங்குருகே!
- எம் ஊர் வந்து, எம் உண்துறைத் துழைஇ,
- 5 சினைக் கெளிற்று ஆர்கையை அவர் ஊர்ப் பெயர்தி,
- அனைய அன்பினையோ, பெரு மறவியையோ-
- ஆங்கண் தீம் புனல் ஈங்கண் பரக்கும்
- கழனி நல் ஊர் மகிழ்நர்க்கு என்
- இழை நெகிழ் பருவரல் செப்பாதோயே!
- காமம் மிக்க கழிபடர்கிளவி.-வெள்ளி வீதியார்**

4 நெய்தல்

விளையாடு ஆயமொடு வெண் மணல் அழுத்தி,
மறந்தனம் துறந்த காழ் முளை அகைய,
"நெய் பெய் தீம் பால் பெய்து இனிது வளர்ப்ப;
நும்மினும் சிறந்தது; நுவ்வை ஆகும்" என்று,

5 அன்னை கூறினள், புன்னையது சிறப்பே

அம்ம! நாணுதும், நும்மொடு நகையே;

விருந்தின் பாணர் விளர் இசை கடுப்ப,

வலம்புரி வான் கோடு நரலும் இலங்கு நீர்த்

துறை கெழு கொண்க!-நீ நல்கின்,

10 இறைபடு நீழல் பிறவுமார் உளவே.

பகற்குறி வந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாயது;
குறிபெயர்த்தீடும் ஆம்.

5 பாலை

தொல் கவின் தொலைய, தோள் நலம்சாஅய,

நல்கார் நீத்தனர்ஆயினும், நல்குவர்;

நட்டனர், வாழி! தோழி! குட்டுவன்

அகப்பா அழிய நூறி, செம்பியன்

5 பகல் தீ வேட்ட ஞாட்பினும் மிகப் பெரிது

அலர் எழச் சென்றனர் ஆயினும்-மலர் கவிழ்ந்து

மா மடல் அவிழ்ந்த காந்தள்அம் சாரல்,
இனம் சால் வயக் களிறு பாந்தட் பட்டென,
துஞ்சாத் துயரத்து அஞ்சு பிடிப் பூசல்

10 நெடு வரை விடரகத்து இயம்பும்
கடு மான் புல்லிய காடு இறந்தோரே.

இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிந்தது.-

மாமூலனார்

பட்டினப் பாலை

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்
பாடியது.

பட்டினப்பாலையின் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்.
பத்துப்பாட்டில் ஒன்றாகிய இந்நூல் திருமாவளவனைச்
(சோழன்கரிகால்பெருவளத்தான்) சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டுள்ளது.
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பற்றிய பாலைத்திணைப் பாடல் என்பது இதன்
பொருளாகும்.பாலைத் திணையின் உரிப்பொருள் பிரிதலும் பிரிதலின்
நிமித்தமும் ஆகும்.

பட்டினப்பாலை என்னும் இந்நூல், தன் மனைவியை விட்டுப்
பிரிந்து பொருள் தேடச் செல்ல எண்ணிய தலைவன் ஒருவன் தன் நெஞ்சை
நோக்கித் 'தலைவியைப் பிரிந்து வாரேன் ' என்று மனம் வருந்தி கூறுவதாய்
அமைந்துள்ளது. பண்டைத் தமிழரின் வாணிகச் சிறப்பு இதனுள்
விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் 301 அடிகளால்
ஆனது.

காவிரியின் சிறப்பு

வசை இல் புகழ், வயங்கு வெண்மீன்
திசை திரிந்து தெற்கு ஏகினும்,
தற் பாடிய தளி உணவின்
புள் தேம்பப் புயல் மாறி,
வான் பொய்ப்பினும், தான் பொய்யா, 5
மலைத் தலைய கடல் காவிரி
புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்

சோழ நாட்டின் சிறப்பு

விளைவு அறா வியன் கழனி,

கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத்
 தீத் தெறுவின், கவின் வாடி, 10
 நீர்ச் செறுவின் நீள் நெய்தல்
 பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்,
 காய்ச் செந்நெல் கதிர் அருந்து
 மோட்டு எருமை முழுக் குழவி,
 கூட்டு நிழல், துயில் வதியும் 15
 கோள் தெங்கின், குலை வாழை,
 காய்க் கமுகின், கமழ் மஞ்சள்,
 இன மாவின், இணர்ப் பெண்ணை,
 முதல் சேம்பின், முளை இஞ்சி
 அகல் நகர் வியல் முற்றத்து, 20
 சுடர் நுதல், மட நோக்கின்,
 நேர் இழை மகளிர் உணங்கு உணாக் கவரும்
 கோழி எறிந்த கொடுங் கால் கனங் குழை,
 பொன் கால் புதல்வர் புரவி இன்று உருட்டும்,
 முக்கால் சிறு தேர் முன் வழி விலக்கும் 25
 விலங்கு பகை அல்லது கலங்கு பகை அறியா,
 கொழும் பல் குடிச் செழும் பாக்கத்து,

நகரச் சிறப்பு

குறும் பல் ஊர் நெடுஞ் சோணாட்டு
 வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி

நெல்லொடு வந்த வல் வாய்ப் பஃறி, 30
 பணை நிலைப் புரவியின், அணை முதல் பிணிக்கும்
 கழி சூழ் படப்பை, கலி யாணர்ப்,
 பொழில் புறவின் பூந்தண்டலை,
 மழை நீங்கிய மா விசும்பில்
 மதி சேர்ந்த மக வெண் மீன் 35
 உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டத்து,
 முருகு அமர் பூ முரண் கிடக்கை
 வரி அணி சுடர், வான் பொய்கை,
 இரு காமத்து இணை ஏரி,
 புலிப் பொறிப் போர்க் கதவின் 40
 திருத் துஞ்சம் திண் காப்பின்,
 புகழ் நிலைஇய மொழி வளர
 அறம் நிலைஇய அகன் அட்டில்
 சோறு வாக்கிய கொழுங் கஞ்சி
 யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி, 45
 ஏறு பொரச் சேறாகி,
 தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி,
 நீறு ஆடிய களிறு போல,
 வேறுபட்ட வினை ஓவத்து
 வெண் கோயில் மாசு ஊட்டும்; 50
 தண் கேணித் தகை முற்றத்து,
 பகட்டு எருத்தின் பல சாலை;

தவப் பள்ளி; தாழ் காவின்
அவிர் சடை முனிவர் அங்கி வேட்கும்
ஆவுதி நறும் புகை முனைஇ, குயில் தம் 55
மா இரும் பெடையோடு இரியல் போகி,
புதம் காக்கும் புகல் அருங் கடி நகர்,
தூது உண் அம் புறவொடு துச்சில் சேக்கும்

மக்களின் விளையாட்டுக்கள்

முது மரத்த முரண் களரி;
வரி மணல் அகன் திட்டை, 60
இருங் கிளை, இனன் ஒக்கல்,
கருந் தொழில், கலி மாக்கள்
கடல் இறவின் சூடு தின்றும்,
வயல் ஆமைப் புழுக்கு உண்டும்,
வறள் அடும்பின் மலர் மலைந்தும் 65
புனல் ஆம்பல் பூச் சூடியும்,
நீல் நிற விசும்பின் வலன் ஏர்பு திரிதரும்
நாள்மீன் விராஅய கோள்மீன் போல
மலர் தலை மன்றத்துப் பலர் உடன் குழீஇ,
கையினும் கலத்தினும் மெய் உறத் தீண்டி, 70
பெருஞ் சினத்தால் புறக்கொடாஅது,
இருஞ் செருவின் இகல் மொய்ம்பினோர்,
கல் எறியும் கவண் வெரீஇப்,

புள் இரியும் புகர்ப் போந்தை;
பறழ்ப் பன்றி, பல் கோழி, 75
உறைக் கிணற்றுப் புறச் சேரி,
மேழகத் தகரொடு சிவல் விளையாட

கடற்கரையில் பகல் விளையாட்டு

கிடுகு நிரைத்து, எஃகு ஊன்றி,
நடு கல்லின் அரண் போல,
நெடுந் தூண்டிலில் காழ் சேர்த்திய 80
குறுங் கூரைக் குடி நாப்பண்;
நிலவு அடைந்த இருள் போல,
வலை உணங்கும் மணல் முன்றில்;
வீழ்த் தாழைத் தாள் தாழ்ந்த
வெண் கூதாளத்துத் தண் பூங் கோதையர், 85
சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு,
மனைச் சேர்த்திய வல் அணங்கினான்,
மடல் தாழை மலர் மலைந்தும்;
பிணர்ப் பெண்ணைப் பிழி மாந்தியும்;
புன் தலை இரும் பரதவர் 90
பைந் தழை மா மகளிரொடு,
பாய் இரும் பனிக் கடல் வேட்டம் செல்லாது,
உவவு மடிந்து, உண்டு ஆடியும்;
புலவு மணல், பூங் கானல்,

மா மலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும், 95
தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்,
தேறு நீர்ப் புணரியோடு யாறு தலைமணக்கும்
மலி ஓதத்து ஒலி கூடல்,
தீது நீங்க, கடல் ஆடியும்;
மாசு போசு, புனல் படிந்தும்; 100
அலவன் ஆட்டியும்; உரவுத் திரை உழக்கியும்;
பாவை சூழ்ந்தும்; பல் பொறி மருண்டும்;
அகலாக் காதலொடு பகல் விளையாடி-

இரவில் துயிலும் நிலை

பெறற்கு அருந் தொல் சீர்த் துறக்கம் ஏய்க்கும்,
பொய்யா மரபின், பூ மலி பெருந் துறை, 105
துணைப் புணர்ந்த மட மங்கையர்
பட்டு நீக்கித் துகில் உடுத்தும்,
மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும்,
மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவும்,
மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவும், 110
நெடுங் கால் மாடத்து, ஒள் எரி நோக்கி,
கொடுந் திமில் பரதவர் குருஉச் சுடர் எண்ணவும்,
பாடல் ஓர்த்தும், நாடகம் நயந்தும்,
வெண் நிலவின் பயன் துய்த்தும்,
கண் அடைஇய கடைக் கங்குலான், 115

மாஅ காவிரி மணம் கூட்டும்

தூ எக்கர்த் துயில் மடிந்து

ஏற்றுமதி இறக்குமதி நிகழும் பண்டசாலை முற்றம்

வால் இணர் மடல் தாழை

வேல் ஆழி வியன் தெருவில்,

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் 120

தொல் இசைத் தொழில் மாக்கள்,

காய் சினத்த கதிர்ச் செல்வன்

தேர் பூண்ட மாஅ போல,

வைகல்தொறும் அசைவு இன்றி,

உல்கு செயக் குறை படாது 125

வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும்,

மலைப் பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும்,

மாரி பெய்யும் பருவம் போல

நீரினின்று நிலத்து ஏற்றவும்,

நிலத்தினின்று நீர்ப் பரப்பவும், 130

அளந்து அறியாப் பல பண்டம்

வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி,

அருங் கடிப் பெருங் காப்பின்,

வலியுடை வல் அணங்கின் நோன்

புலி பொறித்து, புறம் போக்கி, 135

மதி நிறைந்த மலி பண்டம்

பொதி மூடைப் போர் எறி,
மழை ஆடு சிமைய மால் வரைக் கவாஅன்
வரை ஆடு வருடைத் தோற்றம் போல,
கூர் உகிர் குமலிக் கொடுந் தாள் ஏற்றை 140
ஏழகத் தகரோடு உகளும் முன்றில்

மகளிர் வெறியாடி விழாக் கொண்டாடும் ஆவணம்

குறுந் தொடை நெடும் படிக்கால்
கொடுந் திண்ணை, பல் தகைப்பின்,
புழை, வாயில், போகு இடைகழி,
மழை தோயும் உயர் மாடத்து 145
சேவடி, செறி குறங்கின்,
பாசிழை, பகட்டு அல்குல்,
துசு உடை, துகிர் மேனி,
மயில் இயல், மான் நோக்கின்,
கிளி மழலை, மென் சாயலோர் 150
வளி நுழையும் வாய் பொருந்தி,
ஓங்கு வரை மருங்கின் நுண் தாது உறைக்கும்
காந்தள் அம் துடுப்பின் கவிகுலை அன்ன,
செறி தொடி முன்கை கூப்பி, செவ்வேள்
வெறி ஆடு மகளிரொடு செறியத் தாஅய், 155
குழல் அகவ, யாழ் முரல,
முழவு அதிர, முரசு இயம்ப,

விழவு அறா வியல் ஆவணத்து

பலவகைக் கொடிகளின் காட்சி

மை அறு சிறப்பின் தெய்வம் சேர்த்திய
மலர் அணி வாயில் பலர் தொழு கொடியும்; 160
வரு புனல் தந்த வெண் மணல் கான் யாற்று
உரு கெழு கரும்பின் ஒண் பூப் போல,
கூழுடைக் கொழு மஞ்சிகை,
தாழுடைத் தண் பணியத்து,
வால் அரிசிப் பலி சிதறி, 165
பாகு உகுத்த, பசு மெழுக்கின்,
காழ் ஊன்றிய கவி கிடுகின்
மேல் ஊன்றிய துகில் கொடியும்;
பல் கேள்வித் துறை போகிய
தொல் ஆணை நல் ஆசிரியர் 170
உறழ் குறித்து எடுத்த உரு கெழு கொடியும்;
வெளில் இளக்கும் களிறு போல,
தீம் புகார்த் திரை முன்துறை,
தூங்கு நாவாய், துவன்று இருக்கை,
மிசைக் கூம்பின் நசைக் கொடியும்; 175
மீன் தடிந்து, விடக்கு அறுத்து,
ஊன் பொரிக்கும் ஒலி முன்றில்,
மணல் குவைஇ, மலர் சிதறி,

பலர் புகு மனைப் பலிப் புதவின்
நறவு நொடைக் கொடியோடு; 180
பிற பிறவும் நனி விரைஇ,
பல் வேறு உருவின் பதாகை நீழல்
செல் கதிர் நுழையாச் செழு நகர் வரைப்பின்

வளம் பல நிறைந்த தெருக்கள்

செல்லா நல் இசை அமரர் காப்பின்
,நீரின் வந்த நிமிர் பரிப் புரவியும், 185
காலின் வந்த கருங் கறி மூடையும்,
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்,
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்,
தென் கடல் முத்தும், குண கடல் துகிரும்,
கங்கை வாரியும், காவிரிப் பயனும், 190
ஈழத்து உணவும், காழகத்து ஆக்கமும்,
அரியவும், பெரியவும், நெரிய ஈண்டி,
வளம் தலைமயங்கிய நனந் தலை மறுகின்

வணிகர்களின் வாழ்க்கை முறை

நீர் நாப்பண்ணும் நிலத்தின் மேலும்
ஏமாப்ப இனிது துஞ்சி, 195
கிளை கலித்துப் பகை பேணாது,
வலைஞர் முன்றில் மீன் பிறழவும்,

விலைஞர் குரம்பை மா ஈண்டவும்,
கொலை கடிந்தும், களவு நீக்கியும்,
அமரர்ப் பேணியும், ஆவுதி அருந்தியும், 200
நல் ஆனொடு பகடு ஓம்பியும்,
நான் மறையோர் புகழ் பரப்பியும்,
பண்ணியம் அட்டியும், பசும் பதம் கொடுத்தும்,
புண்ணியம் முட்டாத் தண் நிழல் வாழ்க்கை,
கொடு மேழி நசை உழவர் 205
நெடு நுகத்துப் பகல் போல,
நடுவு நின்ற நல் நெஞ்சினோர்,
வடு அஞ்சி, வாய் மொழிந்து,
தமவும் பிறவும் ஒப்ப நாடி,
கொள்வதூஉம் மிகை கொளாது, கொடுப்பதூஉம் குறை கொடாது, 210
பல் பண்டம் பகர்ந்து வீசும்,
தொல் கொண்டி, துவன்று இருக்கை

பற்பல மொழி பேசுவோர் உறையும் பட்டினம்

பல் ஆயமொடு பதி பழகி,
வேறு வேறு உயர்ந்த முது வாய் ஒக்கல்
சாறு அயர் மூதூர் சென்று தொக்காங்கு, 215
மொழி பல பெருகிய பழி தீர் தேளத்துப்
புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்து, இனிது, உறையும்,
முட்டாச் சிறப்பின், பட்டினம் பெறினும்

வார் இருங் கூந்தல் வயங்குஇழை ஒழிய,
வாரேன்; வாழிய, நெஞ்சே! கூருகிர்க்

திருமாவளவன் அரச உரிமை பெற்ற வகை

கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்கு,
பிறர் பிணியகத்து இருந்து, பீடு காழ் முற்றி;
அருங் கரை கவியக் குத்தி, குழி கொன்று,
பெருங் கை யானை பிடி புக்காங்கு,
நுண்ணிதின் உணர நாடி, நண்ணார் 225
செறிவுடைத் திண் காப்பு ஏறி, வாள் கழித்து,
உரு கெழு தாயம் ஊழின் எய்தி

பகைவர்மேல் போருக்கு எழுதல்

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யான், செற்றோர்
கடி அரண் தொலைத்த கதவு கொல் மருப்பின்,
முடியுடைக் கருந் தலை புரட்டும் முன் தாள், 230
உகிருடை அடிய, ஓங்கு எழில் யானை,
வடி மணிப் புரவியொடு, வயவர், வீழ்,
பெரு நல் வானத்துப் பருந்து உலாய் நடப்ப,
தூறு இவர் தூறுகல் போல, போர் வேட்டு,
வேறு பல் பூளையொடு உழிஞை சூடி, 235
பேய்க் கண் அன்ன பிளிறுகடி முரசம்
மாக்கண் அகல் அறை அதிர்வன முழங்க,

முனை கெடச் சென்று, முன் சமம் முருக்கி,
தலை தவச் சென்று

பகைவரது நாட்டைப் பாழ்படுத்துதல்

தண்பணை எடுப்பி,

வெண் பூக் கரும்பொடு செந்நெல் நீடி, 240

மா இதழ்க் குவளையொடு நெய்தலும் மயங்கி,

கராஅம் கலித்த கண் அகன் பொய்கை,

கொழுங் கால் புதவமொடு செருந்தி நீடி,

செறுவும் வாவியும், மயங்கி, நீர் அற்று,

அறு கோட்டு இரலையொடு மான் பிணை உகளவும்; 245

கொண்டி மகளிர், உண்துறை மூழ்கி,

அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின்,

மலர் அணி மெழுக்கம், ஏறிப் பலர் தொழ,

வம்பலர் சேக்கும் கந்துடைப் பொதியில்,

பரு நிலை நெடுந் தூண் ஒல்கத் தீண்டி, 250

பெரு நல் யானையொடு பிடி புணர்ந்து உறையும்;

அரு விலை நறும் பூத் தூஉய், தெருவில்

முது வாய்க் கோடியர் முழுவொடு புணர்ந்த

திரி புரி நரம்பின் தீந் தொடை ஓர்க்கும்

பெரு விழாக் கழிந்த, பேளம் முதிர், மன்றத்து, 255

சிறு பூ நெருஞ்சியொடு அறுகை பம்பி,

அழல் வாய் ஓரி அஞ்ச வரக் கதிர்ப்பவும்;

அழு குரல் கூகையோடு ஆண்டலை விளிப்பவும்;
 கணம் கொள் கூளியொடு கதுப்பு இருத்து அசைஇ,
 பிணம் தின் யாக்கைப் பேய் மகள் துவன்றவும்; 260
 கொடுங் கால் மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி,
 விருந்து உண்டு ஆனாப் பெருஞ் சோற்று அட்டில்,
 ஒண் சுவர் நல் இல் உயர் திணை இருந்து,
 பைங் கிளி மிழற்றும் பால் ஆர் செழு நகர்,
 தொடுதோல் அடியர் துடி படக் குழீஇ, 265
 கொடு வில் எயினர் கொள்ளை உண்ட
 உணவு இல் வறுங் கூட்டு உள்ளகத்து இருந்து,
 வளை வாய்க் கூகை நன் பகல் குழறவும்;
 அருங் கடி வரைப்பின் ஊர் கவின் அழிய,
 பெரு பாழ் செய்தும் அமையான் மருங்கற

திருமாவளவனது ஆற்றல்

மலை அகழ்க்குவனே; கடல் தூர்க்குவனே;
 வான் வீழ்க்குவனே; வளி மாற்றுவன் என,
 தான் முன்னிய துறைபோகலின்,
 பல் ஒளியர் பணிபு ஒடுங்க,
 தொல் அருவாளர் தொழில் கேட்ப, 275
 வடவர் வாட, குடவர் கூம்ப,
 தென்னவன் திறல் கெட, சீறி, மன்னர்
 மன் எயில் கதுவும் மதனுடை நோன் தாள்,

மாத் தானை மற மொய்ம்பின்,
செங் கண்ணால் செயிர்த்து நோக்கி, 280
புன் பொதுவர் வழி பொன்ற,
இருங்கோ வேள் மருங்கு சாய

சோழ நாட்டையும் உறையூரையும் சிறப்புறச் செய்தல்

காடு கொன்று நாடு ஆக்கி,
குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி,
பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தை போக்கி, 285
கோயிலொடு குடி நிரீஇ,
வாயிலொடு புழை அமைத்து,
ஞாயில்தொறும் புதை நிரீஇ,
பொருவேம் எனப் பெயர் கொடுத்து,
ஒருவேம் எனப் புறக்கொடாது, 290
திரு நிலைஇய பெரு மன் எயில்,
மின் ஒளி எறிப்பத் தம் ஒளி மழுங்கி,
விசி பிணி முழுவின் வேந்தர் சூடிய
பசு மணி பொருத பரு ஏர் எறுழ்க் கழல் கால்,
பொன் தொடிப் புதல்வர் ஓடி ஆடவும், 295
முற்று இழை மகளிர் முகிழ் முலை திளைப்பவும்,
செஞ் சாந்து சிதைந்த மார்பின் ஒண் பூண்
அரிமா அன்ன அணங்குடைத் துப்பின்

தலைவன் தலைவியைப் பிரிதற்கு அருமை கூறல்

திருமாவளவன் தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய

வேலினும் வெய்ய, கானம்; அவன் 300

கோலினும் தண்ணிய, தட மென் தோளே!

மதுரைக் கூடலூர்க் கிழார் இயற்றிய

முதுமொழிக் காஞ்சி

முதுமொழி என்பது பழமொழி என்னும் சொற்பொருளோடு தொடர்புடையது. காஞ்சி என்பது மகளிர் இடையில் அணியும் ஒருவகை அணிகலனையும் குறிக்கும். மணிகள் கோத்த காஞ்சி அணி போல் முதுமொழிகள் பல கோத்த நூல் ஆதலின் முதுமொழிக் காஞ்சி என்று பெயர் பெற்றது எனச் சிலர் கூறுவர்.

இந்நூலில் பத்து தலைப்புகளில் பாடல்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் பத்து முதுமொழிகள் உள்ளன. இந்நூலை இயற்றியவர் மதுரைக் கூடலூர் கிழார்.

1. சிறந்த பத்து

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்-
ஓதலின் சிறந்தன்று, ஒழுக்கம் உடைமை.
2. காதலின் சிறந்தன்று, கண் அஞ்சப்படுதல்.
3. மேதையின் சிறந்தன்று, கற்றது மறவாமை.
4. வண்மையின் சிறந்தன்று, வாய்மை உடைமை.
5. இளமையின் சிறந்தன்று, மெய் பிணி இன்மை.
6. நலன் உடைமையின் நாணுச் சிறந்தன்று.
7. குலன் உடைமையின் கற்புச் சிறந்தன்று.
8. கற்றலின் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று.
9. செற்றாரைச் செறுத்தலின் தற் செய்கை சிறந்தன்று.
10. முன் பெருகலின் பின் சிறுகாமை சிறந்தன்று.

2. அறிவுப் பத்து

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்-
பேர் இல் பிறந்தமை ஈரத்தின் அறிப.
2. ஈரம் உடைமை ஈகையின் அறிப.
3. சோரா நல் நட்பு உதவியின் அறிப.
4. கற்றது உடைமை காட்சியின் அறிப.
5. ஏற்றம் உடைமை எதிர்கோளின் அறிப.
6. சிற்றில் பிறந்தமை பெருமிதத்தின் அறிப.
7. குத்திரம் செய்தலின், கள்வன் ஆதல் அறிப.
8. சொற்சோர்வு உடைமையின், எச் சோர்வும் அறிப.
9. அறிவு சோர்வு உடைமையின், பிறிது சோர்வும் அறிப.
10. சீர் உடை ஆண்மை செய்கையின் அறிப

3. பழியாப் பத்து

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்-
யாப்பு இலோரை இயல்பு குணம் பழியார்.
2. மீப்பு இலோரை மீக் குணம் பழியார்.
3. பெருமை உடையதன் அருமை பழியார்.
4. அருமை உடையதன் பெருமை பழியார்.
5. நிறையச் செய்யாக் குறை வினை பழியார்.
6. முறை இல் அரசர் நாட்டு இருந்து பழியார்.
7. செயத்தக்க நற் கேளிர் செய்யாமை பழியார்.
8. அறியாத தேசத்து, ஆசாரம் பழியார்.

9. வறியோன் வள்ளியன் அன்மை பழியார்.
10. சிறியார் ஒழுக்கம் சிறந்தோரும் பழியார்.

4. துவ்வாப் பத்து

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்-
பழியோர் செல்வம் வறுமையின் துவ்வாது.
2. கழி தறுகண்மை பேடியின் துவ்வாது.
3. நாண் இல் வாழ்க்கை பசித்தலின் துவ்வாது.
4. பேண் இல் ஈகை மாற்றலின் துவ்வாது.
5. செய்யாமை மேற்கோள் சிதடியின் துவ்வாது.
6. பொய் வேளாண்மை புலைமையின் துவ்வாது.
7. கொண்டு கண்மாறல் கொடுமையின் துவ்வாது.
8. அறிவு இலி துணைப்பாடு தனிமையின் துவ்வாது.
9. இழிவுடை மூப்புக் கதத்தின் துவ்வாது.
10. தான் ஓர் இன்புறல் தனிமையின் துவ்வாது.

5. எளிய பத்து

1. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கு எல்லாம்-
புகழ் வெய்யோர்க்குப் புத்தேள் நாடு எளிது.
2. உறழ் வெய்யோர்க்கு உறு செரு எளிது.
3. ஈரம் வெய்யோர்க்கு நசை கொடை எளிது.
4. குறளை வெய்யோர்க்கு மறை விரி எளிது
5. துன்பம் வெய்யோர்க்கு இன்பம் எளிது.

6. இன்பம் வெய்யோர்க்குத் துன்பம் எனிது.
7. உண்டி வெய்யோர்க்கு உறு பிணி எனிது.
8. பெண்டிர் வெய்யோர்க்குப் படு பழி எனிது.
9. பாரம் வெய்யோர்க்குப் பாத்தூண் எனிது.
10. சார்பு இலோர்க்கு உறு கொலை எனிது.

இலக்கணம்

எழுத்து

எழுத்து:

நாம் பேசுவதை வரி வடிவில் எழுதுவது எழுத்து எனப்படும். அது முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து என இருவகைப்படும்.

முதல் எழுத்துகள்:

பிற எழுத்துகள் தோன்ற அடிப்படையாக உள்ள எழுத்துகள் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவ்வகையில் உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய்யெழுத்துகள் பதினெட்டும் ஆகிய முப்பது எழுத்துகளும் முதல் எழுத்துகள் எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துகள்:

வேற்று ஒலிகளின் துணையின்றித் தானே இயங்கும் எழுத்துகள் உயிர்எழுத்துகள்ஆகும்.நமதுஉடலில்உள்ள உயிர் தானே இயங்கி உடலையும் இயக்குவது போல் உயிர் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகளோடு சேர்ந்து அவற்றையும் இயக்குவதால் உயிர் எழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

அவையாவன:

அ,ஆ,இ,ஈ,உ,ஊ,எ,ஏ,ஐ,ஓ,ஔ,ஓள - இப்பன்னிரண்டு எழுத்துகளும் உயிர் எழுத்துகள் ஆகும். இவ்வுயிர் எழுத்துகள் குறில், நெடில் என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

குறில்:

அ,இ,உ,எ,ஓ - இவை ஐந்தும் குறுகிய அளவில் ஒரு மாத்திரை அளவு உச்சரிக்கப்படுவதால் குற்றெழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

நெடில்:

ஈ,ஊ,ஏ,ஓ,ஐ,ஔ - இவை ஏழும் இரண்டு மாத்திரை அளவு நீண்டு ஒலிப்பதால் நெட்டெழுத்துகள் எனப்படுகிறது.

மெய்யெழுத்துகள்:

தானே தனித்து இயங்காது உயிர் எழுத்துகளின் துணையோடு இயங்கும் எழுத்துகள் மெய்யெழுத்துகள் எனப்படும்.

அவையாவன:

க்,ங்,ச்,ஞ்,ட்,ண்,த்,ந்,ப்,ம்,ய்,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள்,ற்,ன் - இவை பதினெட்டும் மெய் எழுத்துகள் ஆகும்.

மெய் எழுத்துகளின் வகைகள்:

ஒலிக்கும் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மெய் எழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும்.

அவையாவன:

வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் - என மெய்யெழுத்துகள் மூன்று வகைப்படும். மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டும் அரை மாத்திரை அளவு ஒலிக்கும்.

வல்லினம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் -ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வலிமையான ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன..எனவே இவ்வெழுத்துகளை வல்லினம் என்பர்.

மெல்லினம்:

ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் மென்மையான ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை மெல்லினம்

என்பர். இவற்றை உச்சரிக்கும் போது மூக்கின் வழியாகக் காற்று வெளிப்படுவதால் மூக்கொலிகள் என்றும் கூறுவர்.

இடையினம்:

ய் ,ர்,ல்,வ்,ழ்,ள் - ஆகிய ஆறு எழுத்துகளும் வன்மையாகவும் அல்லாமல் மென்மையாகவும் அல்லாமல் இடைப்பட்ட ஓசையுடன் ஒலிக்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வெழுத்துகளை இடையினம் என்பர்.

சார்பெழுத்துகள்:

முதல் எழுத்துகளான உயிர் எழுத்துகளையும் மெய் எழுத்துகளையும் சார்ந்து பிறக்கும் எழுத்துகள் சார்பெழுத்துகள் எனப்படும்.

வகைகள்:

சார்பெழுத்துகள் பத்து வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1.உயிர்மெய் எழுத்து
- 2.ஆய்த எழுத்து
- 3.உயிரளபெடை
- 4.ஒற்றளபெடை
- 5.குற்றியலுகரம்
- 6.குற்றியலிகரம்
- 7.ஐகாரக் குறுக்கம்
- 8.ஔகாரக் குறுக்கம்
- 9.மகரக் குறுக்கம்
- 10.ஆய்தக் குறுக்கம்

உயிர்மெய் எழுத்து:

உயிர் எழுத்துகள் பன்னிரண்டும் மெய் எழுத்துகள் பதினெட்டுடனும் சேர்ந்து பிறக்கும் 216 எழுத்துகளும் உயிர்மெய் எழுத்துகள் ஆகும். அவ்வாறு சேர்ந்து உருவான உயிர்மெய் எழுத்துகள் உயிர் எழுத்துகளின் ஒலி (மாத்திரை) அளவையே பெறும்.

(எ-டு) க்+அ=க (ஒரு மாத்திரை)

க்+ஆ=கா (இரண்டு மாத்திரை)

ஆய்தம்:

மூன்று புள்ளிகளைக் கொண்ட ஒரு வரி வடிவம் ஆய்த எழுத்தாகும். இதற்குத் தனிநிலை, புள்ளி எழுத்து, அடுப்பெழுத்து என்ற பெயர்களும் உண்டு. இவ்வெழுத்து எப்பொழுதும் சொல்லின் இடையிலேயே வரும்.

(எ-டு) அஃது, எஃகு.

அளபெடை:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துகள் சில நேரங்களில் தமக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். அவ்வாறு ஒலிப்பதற்கு அளபெடை என்று பெயர்.

வகைகள்:

உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என அளபெடை இருவகைப்படும்.

உயிரளபெடை:

1. செய்யுளிசை அளபெடை
2. இன்னிசை அளபெடை
3. சொல்லிசை அளபெடை

என உயிரளபெடை மூவகைப்படும்.

செய்யுளிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது அவ்வோசையை நிறைவு செய்ய சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் நெட்டெழுத்துகள், தமக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து நீண்டு ஒலிக்கும். நெட்டெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அதன் குறில் நெட்டெழுத்தை அடுத்து எழுதப்படும். இதனை இசைநிறை அளபெடை என்றும் கூறுவர்.

(எ-டு) ஆஅதும் என்னுமவர்

தெய்வம் தொழாஅள்

நல்ல படாஅ

இன்னிசை அளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையாத போதும், இனிய ஓசையைத் தரும் பொருட்டு ஒரு குறில் நெடிலாக அளபெடுத்து வருவது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) கெடுப்பதூஉம்

துன்புறூஉம்

சொல்லிசை அளபெடை:

செய்யுளில் வரும் ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற நெட்டெழுத்து அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ-டு) உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்.

இக் குறளில் வரும் நசை என்ற சொல் விருப்பம் என்ற பெயர்ச் சொல்லைக் குறிக்கிறது. ஆனால் நசைஇ என்று அளபெடுத்து வரும் போது விரும்பி

என்று வினைச்சொல்லாக மாறுகிறது. இவ்வாறு ஒரு சொல்லின் பொருளை மாற்ற அளபெடுத்து வருவது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

ஒற்றளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் போது சொல்லின் இடையிலும் இறுதியிலும் வரும் ங்,ஞ்,ண்,ந்,ம்,ன்,வ்,ய்,ல்,ள் பத்து ஒற்றெழுத்துகளும் ஆய்த எழுத்தும் அவ்வோசையை நிறைக்க அளபெடுத்து வரும். அவை அளபெடுத்து வருவதைக் குறிக்க அவ்வொற்றெழுத்துகளே மீண்டும் எழுதப்படும். இவ்வாறு ஒற்றெழுத்துகள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை எனப்படும்.

எ-டு: இலங்ங்கு வெண்பிறை - இடையில்

மடங்ங் கலந்த - இறுதியில்

எ:::கிலங்கிய - இடையில்

குற்றியலுகரம்:

க்,ச்,ட்,த்,ப்,ற் - எனும் ஆறு வல்லின மெய்களுடனும் சேர்ந்து வரும் 'உ' கரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - சொல்லின் இறுதியில் வரும் போது தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து அரை மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'உ' கரம் குற்றியலுகரம் எனப்படுகிறது.

குற்றியலுகரச் சொல்லின் இறுதி எழுத்தின் அடுத்த எழுத்தை நோக்க இக்குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும்.

அவையாவன:

1. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - பாக்கு, பட்டு
2. மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - சங்கு , ஆண்டு
3. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - மார்பு , சால்பு

4.உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - வரகு, படகு

5.நெடில்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - நாடு, காசு

6.ஆய்தத்தொடர் குற்றியலுகரம் - அஃது, எஃகு

குற்றியலிகரம்:

நிலைமொழியின் இறுதியில் குற்றியலுகரம் அதாவது கு,சு,டு,து,பு,று - வந்து வருமொழியின் முதலில் 'ய' வந்தால், நிலைமொழியும் வருமொழியும் இணையும் போது 'உ' என்ற எழுத்து 'இ' என்ற எழுத்தாக மாறும். இவ்வாறு திரிந்த 'இ' தனக்குரிய மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒலிப்பதே குற்றியலிகரம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) நாடு+யாது = நாடியாது, சால்பு+ யாது=சால்பியாது

ஐகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் அமைந்த 'ஐ' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக உச்சரிக்கப்படும்.இவ்வாறு 'ஐ' குறைந்து ஒலிப்பது ஐகாரக்குறுக்கம் எனப்படும்.

(எ-டு) ஐவர் ,கலைஞர் , குவளை

ஒளகாரக் குறுக்கம்:

சொல்லின் முதலில் வரும் 'ஒள' என்ற எழுத்து தனக்குரிய இரண்டு மாத்திரை அளவில் இருந்து குறைந்து ஒரு மாத்திரையாக ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ஒள', ஒளகாரக் குறுக்கம் எனப்படுகின்றது.

(எ-டு) ஒளவை, கௌதாரி

மகரக் குறுக்கம்:

ஒரு சொல்லில் 'ண்', அல்லது 'ன்'- என்ற மெய் எழுத்து வந்து

அதனை அடுத்து 'ம்' வந்தால் அது தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ-டு) மருண்ம் (மருளும்)

போன்ம் (போலும்)

மேலும் நிலைமொழியின் இறுதியில் 'ம்' அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'வ' இருந்தாலும் 'ம்' தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் 'ம்' மகரக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) வரும் வளவன், தரும் வடிவேல்

ஆய்தக் குறுக்கம்:

தனிக்குறிலை அடுத்து ல்,ள் ஆகிய மெய்யெழுத்துகள் அமைந்து வருமொழியின் முதலில் 'த' வந்தால் அச் சொற்கள் இணையும் போது ஆய்தம் பிறக்கும். இவ்வாய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரையில் இருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் ஆய்தம் ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படுகிறது.

(எ-டு) கல் + தீது = க்:நீது

பல் + துளி = ப்:றுளி

முள் + தீது = மு்:டீது

மொழி முதல் எழுத்துகள்:

சொற்களின் முதலில் வரும் எழுத்துகள் மொழி முதல் எழுத்துகள் எனப்படும். அவை பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும் க,ச,த,ந,ப,ம,வ,ய,ரு,ங என்னும் பத்து உயிர்மெய் எழுத்துகளும் ஆகும்.

(எ-டு) அடை, ஆடை, இடை, ஈட்டி, உடை, ஊடகம்,

எடை, ஏடு, ஐயம், ஒற்றுமை, ஓடம், ஒளவை.

கனி, சக்தி, தண்ணீர், நட்பு, படை, மக்கள்,

வளம், யவனர், ஞாலம், (அங்)ஙனம் .

மொழி இறுதி எழுத்துகள்:

சொற்களின் இறுதியில் வரும் எழுத்துகள் மொழி இறுதி எழுத்துகள் எனப்படும். அவை தனித்தும் மெய்யுடன் கூடியும் வரும் பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துகளும், ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள் - என்னும் பதினொரு மெய் எழுத்துகளும் , குற்றியலுகரமும் ஆகும்.

(எ-டு) பல - அ

நிலா - ஆ

நன்றி - இ

தீ - ஈ

மருந்து - உ

பூ - ஊ

சேள (உயர்வு) - எ

எங்கே - ஏ

வெறுங்கை - ஐ

நொ (நோய்) - ஒ

கோ - ஓ

கௌ (பற்றுதல்) - ஔ

உரிஞ் (உரிஞ்சு) - ஞ்

மண் - ண்

வெரிந்(முதுகு) - ந்

மரம்	- ம்
பொன்	- ன்
பாய்	- ய்
வேர்	- ர்
வேல்	- ல்
தெவ் (பகை	- வ்
யாழ்	- ழ்
தேள்	- ள்
அஃது	- து (உ)

போலி:

ஒரு சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் அமைந்த ஒரு எழுத்திற்குப் பதிலாக வேறொரு எழுத்து வந்து பொருள் மாறாமல் இருந்தால் அதைப் போலி என்பர். அது முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப் போலி என மூவகைப்படும்

(எ-டு) முதற் போலி:

மஞ்சு - மைஞ்சு

மயன் - மையன்

இடைப் போலி:

அமச்சு - அமைச்சு

அரசு - அரைசு

கடைப் போலி:

பந்தல் - பந்தர்

அறம் - அறன்

சுட்டெழுத்துகள்:

ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட வரும் எழுத்திற்குச்

சுட்டெழுத்து என்று பெயர். அ,இ,உ - என்ற எழுத்துகள் சொல்லின் முதலில் நின்று ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும்.

இது அகச்சுட்டு, புறச் சுட்டு என இருவகைப்படும்.

(எ-டு) அகச்சுட்டு:

அது , இது , உது

அவன், இவன், உவன்

புறச் சுட்டு:

அப்பக்கம்

இப்பக்கம்

உப்பக்கம்

வினா எழுத்துகள்:

வினாப் பொருளைச் சுட்ட வரும் எழுத்துகள் வினா எழுத்துகள் எனப்படும். இவை சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வரும்.

சொல்லின் முதலில் வருவன:

எ,யா - எது?, யார்?

சொல்லின் இறுதியில் வருவன:

ஆ, ஓ - வந்தானா? , வந்தானோ?

சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வருவன:

ஏ - ஏன்? , எங்கே?

வினா எழுத்துகளின் வகைகள்:

அகவினா ,புறவினா என இருவகைப்படும்.

அகவினா:

ஏன் , எங்கு , எப்படி

புறவினா:

எப்போது? ,வந்தானா? , அவனா? , எவ்வூர்?.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய உலகம் சுற்றும் தமிழன் என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

வில்லிபாரதம்

பாண்டவர் ,கௌரவர் வரலாற்றினைக் கூறும் வில்லிபாரதம் வடமொழியை தழுவி எழுதப்பட்டது. ஆதி பருவம் , சபா பருவம், ஆரணிய பருவம், விராட் பருவம், உத்தியோக பருவம், வீட்டும பருவம், துரோண பருவம், கன்ன பருவம், சல்லிய பருவம், செளப்திய பருவம் ஆகிய பத்துப் பருவங்களையும் 4339 விருத்தப் பாக்களையும் உடையது இந்நூல்.

இதன் ஆசிரியர் வில்லிப்புத்தூரார் ஆவார்.இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் வைணவ அந்தணரான வீரராகவர் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவர், தம்மை ஆதரித்த வக்கபாகை வரபதியாட்கொண்டான் என்ற மன்னனின் விருப்பத்திற்கு இணங்க இந்நூலை இயற்றியுள்ளார்.

கிருட்டிணன் தூதுச் சருக்கம்

தருமன் உரை:

ஞானம் அன்பொடு இனிது உரைத்து ஞானமுனி அகன்றதற்பின்
சாம, பேத, தான, தண்டம் என நிருபர் தருமம் முறைமையில் புகலும்

தகுதிநோக்கி

தூநறுந் தண்துளவோனைத் தூது விடுவதற்கு எண்ணி, முனைகள் தோறும்
ஏனல்அம் தண்கிரிப் பெருந்தேன் இறைக்கும்எழில் குருநாடன் இயம்புவானே1

வயிரம் எனும் கடுநெருப்பை மிகமுட்டி வளர்க்கின் உயர் வரைக்காடு என்ன
செயிர் அமரில் வெகுளி பொர சேர இரு திறத்தேமும் சென்று மாள்வோம்
கயிரவமும் தாமரையும் கமழ் பழன குருநாட்டில் கலந்து வாழ

உயிர்அனையாய் சந்துபடஉரைத்தருள் என்றான் அறத்தின்உருவம்
போல்வான் 2

தருமன் தேர் ஏறி அத்தினாபுரி அடைதல்:

என்ன கழறி இருந்தோர் உரை தவிர்த்து

நின் ஒப்பவர் இல்லாய் நீ ஏகு என உரைப்ப

மன்னர்க்கு மன்னவன் பால் மாயோனும் தூது ஆகி

பொன் உற்ற நேமி பொரு பரி தேர் மேல் கொண்டான்³

அன்று தூது கொண்டு இலங்கை தீ விளைத்தவன் ஐவர்க்கு

இன்று தூது வந்து எயில் புறத்து இறுத்தனன் என்னா

துன்று தூது வண்டு இனம் முரல் தொடையலான் தனக்கு

சென்று தூதுவர் இயம்பினர் சேவடி வணங்கி⁴

வந்துவந்து இரு மருங்கினும் மன்னவர் வணங்க

பைம் துழாய் முடி பரமனும் கண் மலர் பரப்பி

அந்த மாநகர் புகுந்த பின் அரசன் இல்புகாமல்

புந்தி கூர் அருள் விதுரன் வாழ் வள மனை புகுந்தான்⁵

துரியோதனன் அரசு கொண்டான் என்ற விதுரனுக்கு கண்ணன் உரைத்தல்:

முழக்கினால் உயர் முரசு உயர்த்தவன் தனக்கு உரிமை

வழக்கினால் அறிந்து அடல் அரவு உயர்த்த கோன் வழங்கான்

தழக்கின் நால் இரு திசையினும் முரசு எழ சமரில்

உழக்கினால் அலது உணர்வனோ என்று அவன் உரைத்தான்⁶

வாளை வாவியில் உகண்டு எழ வளர் இளம் கமுகின்
பாளைவாய் அளி முரன்று எழும் பழன நாடு உடையான்
நாளை வாழ்வு அவர்க்கு அளித்திலனெனில் எதிர் நடந்து
முளை வாய் உக முடிப்பர் வெம் போர் என மொழிந்தான்7

கண்ணன் துரியோதனன் அவை புகுதல்:

காவல் மன்னவர் முகங்கள் தோறும் இருகண் பரப்பி அமர் கருதுவோர்
ஏவலின் கண் வருதாதன் ஆம் இடையன் இன்று நம் அவையில் எய்தினால்
ஓவல் இன்றி எதிர் சென்று கண்டு தொழுது உறவு கூறில் இனி உங்கள் ஊர்
தீவலம் செய அடர்ப்பன் என்று நனி சீறினான் முறைமை மாறினான்8

இந்த வண்ணம் உரைசெய்து மன் அவையில் ராசராசனும் இருக்கவே
தந்த வண்ணனுடன் வந்த அண்ணல் ஒளி தங்கு கண் துயில் உணர்ந்த பின்
கந்த வண்ண மலர் கொண்டு கைதொழுது காலையில் பல கடன் கழித்து
இந்த வண்ணம் முன் இருந்த பேர் அவையில் ஏயினான் இசை கொள்
வேயினான்9

துன்னு கங்கை மகனும் துரோணனொடு சுதனும் நீதி புனை விதுரனும்
மன்னர் மன்னனை ஒழிந்த மன்னவரும் வந்து சேவடி வணங்கினார்
கன்னனும் தலை கவிழ்ந்து இருந்தனன் அழன்று உளம் சகுனி கருகினான்
முன்னம் நின்றவர்கள் இட்டபீடம் மிசை மொய்துழாய் முகிலும் எய்தினான்10

தூதாக வந்த காரணம் கூறுதல்:

சீத நாள்மலர் மடந்தை கேள்வன் இவை செப்பவும் தெரிய ஒப்பு இலா
நாத நாயகன் முகத்தில் வைத்த இரு நயனன் ஆகி மிக நகைசெயா
தூதன் ஆகிவரு தன்மை சொல்லுக என மன்னர்_மன்னன் இது சொன்னபின்
வேதம்நாறும் மலர்உந்தி வண்துளப விரைசெய் தாரவனும் உரைசெய்வான்¹¹

சூதினால் அரசு இழந்து நின் துணைவர் சொன்ன சொல்லும் வழுவாது போய்
ஏதிலார்கள் என நொந்து தண் நிழல் இலாத கானினிடை எய்தியே
தீது இலாவகை குறித்த நாள் பல கழித்து வந்தனர் செகத்தினில்
கோது இலாத குருகுல மகீப அவர் உரிமை நண்பொடு கொடுத்தியே¹²

மறுத்த தூரியோதனனுக்கு கண்ணன் கூறுதல்:

நீ வெறுக்கில்என் இருந்த மன்னவர் திகைக்கில் என் பல நினைக்கில் என்
போய் நகைக்கில்என் உரைத்த உண்மைமொழி பொய்த்ததுஎன்று அமரர்புகலில்
என்
வேய்மலர் தொடையல் ஐவர்என்னுடன் மிகைத்து வெம்சமர் விளைக்கில்என்
ஈ இருக்கும் இடம் எனினும் இடிவியில் யான்அவர்க்கு அரசுஇனி கொடேன்¹³

கார் வழங்கு உரும் என சினத்தினொடு கண் இலான் மதலை கழறவும்
பார் வழங்க நினைவு இல்லையேல் அவனி பாதியாயினும் வழங்குவாய்
தார் வழங்கு தட மார்ப என்ன அது-தானும் மன்னவன் மறுக்க ஐந்து
ஊர் வழங்குக எனஉற்று இரந்தனன் இஉலகுஎலாம் உதவும் உந்தியான்¹⁴

மாடு அளி குலம் நெருங்கு பைம் துளப மாலையாய் மகர வேலை சூழ்
நாடு அளித்திடவும் ஐந்து பேருடைய நகர் அளித்திடவும் வேண்டுமோ
காடு அளிக்க அதனிடை திரிந்து உறை கரந்து போயினர்கள் காண ஓர்
வீடு அளிக்கினும் வெறுப்பரோ இதனை விடுகஎன்று எதிர்விளம்பினான்¹⁵

கண்ணன் போர் வேண்டுதல்:

பேர் அரா அணை துறந்த மாயன் இவை பேச வன்பினொடு பின்னையும்
சீர் அராவினை உயர்த்த கோவும் விழி தீ எனும்படி செயிர்த்து உளே
போர் அரா நிருபன் மணி நெடும் சுடிகை ஆயிரம் கொடு பொறுத்த பார்
வீரர் ஆனவரது அல்லவோ உரிமை வேண்டுமோ எனவிளம்பினான்¹⁶

பொய் வளர்ந்த மொழி மன்னன் மற்று இவை புகன்ற பின்பு புய வலியினால்
ஐவர்தங்கள் அரசும்கொடாமல் அடல் ஆண்மை கொண்டு எதிர் அடர்த்தியேல்
மெய் விளங்க வரு குரு நிலத்தினிடை வந்து வெம் சமர் விளைக்கவே
கை வழங்குக எனநின்ற தூணிடை அறைந்து உரைக்கும் இவைகாவலன்¹⁷

குந்தியும் கண்ணனும்:

தன்மை நான் உரைப்ப கேள் நின் தந்தை-தன் மனையில் நீயும்
கன்னியாய் இருந்து வாழும் காலை ஓர் முனிவன் வந்து
சொன்ன மந்திரம் ஓர் ஐந்தின் ஒன்றினால் சூரன்தன்னை
முன்னினை அவனும் அன்று வந்து நின் முன்பு நின்றான்¹⁸

கதிரவன் அருளினால் ஓர் கணத்திடை காதல் கூர
மதலை அங்கு ஒருவன் தன்னை பயந்த பின் வடு என்று அஞ்சி
மிதவை அம் பேழை தன்னில் பொதிந்து நீ விட அப்போது அ
நதியும் அ மகவை கங்கை நதியிடை படுத்தது அன்றே¹⁹

காதல் நின் புதல்வன் தன்னை கண் இலா அரசன் பொன் தேர்
சூதன் வந்து எடுத்துக்கொண்டு சூதன் என வளர்த்த காலை
ஆதபன் இவனை யாரும் கன்னன் என்று அழைக்க என்றான்
தாதையும் விசும்பில் சொன்ன நாமமே தக்கது என்றான்²⁰

பண்புடை குமரன் கற்ற படை தொழில் பலவும் கண்டு
நண்புடை உரிமை எல்லாம் நல்கி மா முடியும் சூட்டி
வண் பணி உயர்த்த கோமான் வாழ்வு அவற்கு அளித்தான் மற்றை
திண் பரி தேர் வல்லோரில் அவனை யார் செயிக்க வல்லார்²¹

கர்ணனிடம் வரம் கேட்குமாறு குந்தியிடம் கூறுதல்:

அந்த நின் மைந்தன் தானே அரும் சிலை விசயனோடு
வந்து எதிர் மலைய நின்றான் உறவு மற்று அறியமாட்டான்
சிந்தையின் ஐயம் தீர இதனை நீ தெளிய சொல்லி
கொந்து அவிழ் அலங்கலானை கூட்டுக விரைவின் அம்மா²²

தம்பியர் ஐந்து பேரும் தனித்தனி ஏவல் செய்ய
வம்பு அவிழ் அலங்கலோடும் மா மணி மகுடம் சூடி
அம் புவி முழுதும் நீயே ஆளலாம் வருக என்றால்
உம்பர் கா அனைய கையான் உன் உரை மறுத்தானாகில்²³

எரி அமுது அருந்த கானம் எரித்த நாள் அகன்று போன
அரவினை அங்கர்_கோமான் ஆசுகமாக கொண்டான்
வரி சிலை விசயன்-தன்மேல் மறு கணை தொடுக்கா வண்ணம்
ஒரு வரம் வேண்டுக என்றான் உற்றவர்க்கு உறுதி சூழ்வான்²⁴

சகுனியின் சூழ்ச்சி:

பதி பெயர்ந்து ஏகி நாளை பகைவரை கூடுமாயின்
விதி பயன் என்ன நம்மை வெம் சமர் வெல்ல ஒட்டான்
மதிப்பது என் வேறு கள்ள மாயனை மனையில் கோலி
சதிப்பதே கருமம் என்று சௌபலன் பின்னும் சொல்வான்²⁵

கொல்லுவது இயற்கை அன்று குழி பறித்து அரக்கரோடு
மல்லரை இருத்தி மேல் ஓர் ஆசனம் வகுத்து நாளை
எல்லிடை அழைத்து வீழ்த்தி இகலுடன் விலங்கு பூட்டி
சொல்லஅரும் சிறையில் வைத்தல் தூதருக்கு உரிமை என்றான்²⁶

பொய் ஆசனம்:

தன் பெரும் சேனை நிற்க தண் துழாய் அலங்கலானும்
இன்புற நகைத்து வேந்தர் இருந்த பேர் அவையின் எய்த
மின் புணர் துவச நாக விடம் நிகர் மனத்தினானும்
அன்பொடு திகிரியானை அதன் மிசை இருக்க என்றான்²⁷

இறைவன் எழில் கதிர் மணிகள் அழுத்திய தவிசின் இருத்தலுமே
நெறுநெறென கொடு நிலவறையில் புக நெடியவன் அப்பொழுதே
மறலி என தகு நிருபன் இயற்றிய விரகை மனத்து உணரா
முறுகு சினத்துடன் அடி அதலத்து உற முடி ககனத்து உறவே²⁸

கண்ணன் பெருவடிவம் கொள்ளுதல்:

அஞ்சினம் அஞ்சினம் என்று விரைந்து உயர் அண்டர் பணிந்திடவும்
துஞ்சினம் இன்று என வன் பணியின் கிளை துன்பம் உழந்திடவும்
வஞ்ச மனம் கொடு வஞ்சகன் இன்று இடு வஞ்சனை நன்று இது எனா
நெஞ்சில் வெகுண்டு உலகு ஒன்றுபடும்படி நின்று நிமிர்ந்தனனே²⁹

மா இரு ஞாலம் எலாம் வெயில் போய் ஒரு மரகத சோபை உற
போய் இருபாலும் வளைந்துவளைந்து எதிர்பொருமுனை வெம்படையோடு
ஆயிரமாயிரம் அம்கை புறப்பட அண்டரும் மா தவரும்
பாயிர நான்மறை பாடி வியந்து பணிந்து புகழ்ந்தனரே³⁰

தேவரும் வாசவனும் தவரும் திசைமுகனும் நராதிபரும்
யாவரும் அன்பினொடு ஆயிர நாமமும் எண்ணி இறைஞ்சுதலால்
மூவரும் ஒன்று என நின்றருள் நாதனும் முனிவு தவிர்ந்தருளா
மீ வரும் அண்டம் உறும் திருமேனி ஒடுங்கினன் மீளவுமே³¹

வணங்கா முடியோன்:

தன்னில் உயர்ந்தவர் யாரும் இலா முகில் சதுர் மறையின்படியே
எ நிலமும் திருவடியில் மறைந்திட இப்படி நின்றிடவும்
பின்னையும் அஞ்சி அயர்ந்திலன் நெஞ்சு பெயர்ந்திலன் ஆசனமும்
சென்னியிலும் கரம் வைத்திலன் வண் புகழ் சிறிதும் மொழிந்திலனே³²

அஞ்சினம் நினை அழித்திட நின்னுடன் அன்று பெரும் சமர்-வாய்
வெம் கூடர் ஆயுதம் ஒன்றும் எடுக்கிலம் என்று விளம்பியதும்
எஞ்ச மலைந்து எதிர் வந்து உயிர் கொள்ளுதும் என்று தனித்தனியே
பஞ்சவர் கூறிய வஞ்சின வாசகமும் பழுது ஆம் எனவே³³

கர்ணனுக்குப் (கன்னனுக்கு) பிறப்புணர்த்தல்:

வண்மையினால் உயர் அங்கர் குலாதிப மதி குலம் வாழ்வுற வந்து
உண்மையினால் உயர் மன்னவர் ஐவரும் உன்னில் உனக்கு இளையோர்
பெண்மையினால் உயர் குந்தி வயிற்றிடை பெருமையினால் இதய
திண்மையினால் உயர் நினைபும் அன்பொடு தினகரன் நல்கினனே³⁴

ஏயும் நெடும் கொடி முரசுடையோனை எழில் தருமன் தரவே
வாயு வழங்கினன் வீமனை நல்கினன் விசயனை வாசவனும்
ஆயு நிகழ்ந்திடு வேத மருத்துவர் அன்பொடு அளித்தனர் செம்
தேயு எனும் திறல் நகுலனையும் சகதேவனையும் பெரிதே³⁵

அந்தணன் முன் தரும் மந்திரம் ஐந்தினில் அறுவரையும் கடவுள்
குந்அதி பயந்தனள் யான் இனி என் பல கூறுவது உங்களில் நீர்
இந்த நிலம் பெறுவீர் தவிர்கின் பெற யார் இனி வேறு உரியார்
வந்து இனி நும்பியர் தம்மொடு சேர்க எனமாயன் மொழிந்தனனே³⁶

கர்ணன் மறுமொழி:

கன்றால் விளவின் கனி உகுத்தும் கழையால் நிரையின் கணம் அழைத்தும்
குன்றால் மழையின் குலம் தடுத்தும் குலவும் செல்வ கோபாலா
இன்றால் எனது பிறப்பு உணர்ந்தேன் என்று அன்பு உருகி எம்பியர்-பால்
சென்றால் என்னை நீ அறிய செகத்தார் என்றும் சிரியாரோ³⁷

ஆர் என்று அறிய தகாத எனை அரசும் ஆக்கி முடி சூட்டி
சீரும் திறமும் தனது பெரும் திருவும் எனக்கே தெரிந்து அளித்தான்
பார் இன்று அறிய நூற்றுவர்க்கும் பழி தீர் வென்றி பாண்டவர்க்கும்
போர் என்று அறிந்தும் செய்ந்நன்றி போற்றாதவரின் போவேனோ³⁸

இந்திரன் கர்ணனின் கவச குண்டலங்களைப் பெறுதல்:

தண்டு தாள் என குனிந்து உடல் அலமர தாள் இணை தளர்ந்து தள்ளாட
கண்டு யாவரும் கைதொழ கவித்த கை குடையுடன் கங்கை நீர் நுரையை
மொண்டு மேல் உற சொரிந்ததாம் என நரை திரையுடன் மூப்பு ஒரு வடிவம்
கொண்டதாம்என ஒருமுனிஆகி அகொற்றவன் வாயில்சென்று அடைந்தான்³⁹

என்ன மாதவம் புரிந்தனன் பரிந்து நீஈண்டு எழுந்தருளுதற்கு என்று
பொன்னின் ஆசனத்து இருத்தி மெய்அன்புடன் பூசையும் முறைமையில் புரிய
அன்ன வேதியன் தளர்ந்த என் நடையினால் ஆனதே பிற்பகல் என்று
சொன்னவேலையில் நகைத்து உனக்குஅளிப்பன் நீசொன்னவை யாவையும்⁴⁰
என்றான்

அருத்தி ஈதல் பொன் சுர தருவினுக்கும் மற்று அரிது நீ அளித்தியோ என்று
விருத்த வேதியன் மொழிந்திட நகைத்துநீ மெய்உயிர் விழைந்து இரந்தாலும்
கருத்தினோடுஉனக்கு அளித்திலேனெனின் எதிர்கறுத்தவர் கண்இணை சிவப்ப
உருத்தபோரினில் புறம்தரு நிருபர்போய் உறுபதம் உறுவன்என்று
உரைத்தான்⁴⁰

வந்த அந்தணன் கவச குண்டலங்களை வாங்கி நீ வழங்கு எனக்கு என்ன
தந்தனன் பெறுக என அவன் வழங்க விண் தலத்தில் ஓர் தனி அசரீரி
இந்திரன் தனை விரகினால் மாயவன் ஏவினான் வழங்கல் நீ எனவும்
சிந்தையின்கண் ஓர்கலக்கம்அற்று அளித்தனன் செம்சுடர் தினகரன்சிறுவன்⁴¹

இந்திரன் கர்ணனுக்கு வேல் ஒன்று கொடுத்தல்:

அண்டர் யாவரும் மலர்_மழை பொழிந்தனர் அந்தர துந்துபி ஆர்ப்ப

கொண்டல்வாகனன் கொண்ட மெய்ஒழித்து தன்கோல மெய்யுடன் வெளி
நின்றான்

கண்டு மாமனம் உருகியே களித்திடும் கன்னனுக்கு அ நெடும் கடவுள்

மண்டு போரினில் வயம்தரும் இதுஎன மற்றுஒரு கொற்றவேல் எடுத்தே⁴²

வெலற்கு அரும்திறல் விசயன்மேல் ஒழித்துநீ வெம்சின மடங்கல்போல்
நெஞ்சில்

கலக்கம் ஒன்று அற பொரு திறல் புனைந்திடு கடோற்கச காளை-தன் உயிரே

இலக்குவந்து எதிர்மலைந்தபோது இதற்குஎன ஏவுஎன மறையையும் இயம்பி

சொலற்கு அரும்புகழ் சுரபதி கொடுப்ப அதோன்றலும் தொழுதுகை
கொண்டான்.⁴³

வந்து குந்தி நின் கோயில் எய்தினள் என வாயிலோர் உரைத்திட மைந்தன்

முந்தும் அன்புடன்தொழுது எதிர்கொண்டு நல்முறைமையால் ஆசனத்து
இருத்தி

இந்துவின் கதிர் கண்டு மேன்மேலும் உற்று இரங்கி வான் கரை கடந்து ஏறும்

சிந்து வெண் திரை சிந்து ஒத்து உருகும் தெரிவையோடு உரை சில செப்பும்⁴³

அன்னை வந்தது என் அரும் தவ பயன் என அன்பினால் இன்புற வணங்கி

என்னை வந்தவாறு என்ன மற்று அவளுமே ஈன்ற தாய் யான் உனக்கு என்று

முன்னை வந்து ஒரு மந்திரம் தவ முனி மொழிந்ததும் கதிரவன் அருளால்

பின்னை வந்ததும் பேழையில் விடுத்ததும் பிழைஇலாது உரைத்தி கேட்டே44

மாயனார் விரகு இது என மனத்தினில் மதித்து உவந்து அளித்திடும் வள்ளல்
நீ அ நாள் எனை பயந்தவள் என்னினும் நின் மொழி நெஞ்சுற தேறேன்
பேய் அனார் சிலர் பேர் அறிவு இன்மையால் பெற்ற தாய் எனக்கு என வந்து
தூய நாகரின் அமைந்தது ஓர்துகிலால் துன்பம் உற்று என்புஉரு ஆனார்45

அடாது செய்தவர் படாது பட்டனர் எனும் அங்கர்_கோன் அருள் மொழி கேட்டு
தடாத அன்புடை கெடாத தூ மொழி பகர் தையலும் மையலன் தவிர்ந்து
படாமது என்கையில் தருகஎன வருதலும் பயந்திலேனெனில் எனைமுனி
என்று

எடா விரித்து அலைத்து உடல்பட போர்த்துஎதிர் ஈன்றதாய் ஆம்என
இருந்தாள்46

வருக என் மதலாய் இளைஞர் ஐவரும் நின் மலர் அடி அன்பினால் வணங்கி
உரிமையால் மனம் ஒத்து ஏவலே புரிய ஒரு தனி செய்ய கோல் ஓச்சி
அரசுஎலாம் வந்துஉன் கடைத்தலை வணங்க ஆண்மையும் செல்வமும்
விளங்க

குருகுலாதிபர்க்கும் குரிசிலாய் வாழ்வு கூர்வதே கடன் என குறித்தாள்47

பெற்ற நீர் மகவு அன்பு இலாமையோ அன்றிபெரும் பழிநாணியோ விடுத்தீர்
அற்றை நாள் தொடங்கி என்னை இன்று அளவும் ஆர்உயிர் துணைஎன கருதி

கொற்ற மா மகுடம் புனைந்து அரசு அளித்து கூட உண்டு உரிய தம்பியரும்
சுற்றம் ஆனவரும் என் அடி வணங்க தோற்றமும் ஏற்றமும் அளித்தான்⁴⁸

மடந்தை பொன் திரு மேகலை மணி உகவே மாசு அற திகழும் ஏகாந்த
இடம் தனில் புரிந்தே நான் அயர்ந்து இருப்ப எடுக்கவோ கோக்கவே என்றான்
திடம் படுத்திடு வேல் இராசராசனுக்கு செருமுனை சென்று செஞ்சோற்றுக்
கடன் கழிப்பதுவே எனக்கு இனி புகழும் கருமமும் தருமமும் என்றான்⁴⁹

ஆண்டு மாமகனும் இருகண் நீர்துடைத்து அஅன்னையை பன்முறை தேற்றி
மூண்ட வல்வினையின் பயன்அலாது யார்க்கும் முயற்சியால் வருவது
ஒன்று உண்டோ

வேண்டும் யாவையுமே தருகுவேன் நீரும் வேண்டிய வேண்டுக என்ன
பாண்டுவின் திருமாமனைவியும் அதற்கு பண்பினால் இன்னன பகர்வாள்⁵⁰

குந்தி இரு வரம் வேண்டுகல்:

பார்த்தன் வெம்சமரில் நின்னுடன் மலைந்தால் பகைபெரும் பாந்தள்அம் பகழி
கோத்தலும் பிழைத்தால் மறித்தும் நீவிடுத்து கோறல்என்று ஒருவரம்
குறித்தாள்

வாய்த்த மற்றவர்கள் இளைஞர் என்று அவரை மலையல் என்று ஒருவரம்
குறித்தாள்

மூத்தவன் காதல்இளைஞர் தம்பொருட்டால் மொழிந்தமை கேட்டுஇவை
மொழிவான்⁵¹

தெறு கணை ஒன்று தொடுக்கவும் முனைந்து செரு செய்வோன்
சென்னியோடு இருந்தால்

மறுகணை தொடுப்பது ஆண்மையோ வலியோ மானமோ மன்னவர்க்கு
அறமோ

உறுகணை ஒன்றே பார்த்தன் மேல்தொடுப்பன் ஒழிந்துளோர் உய்வர்என்று
உரைத்தான்

தறுகணர் அலர்க்கும் தறுகண் ஆனவர்க்கும் தண்ணளி நிறைந்த செம்
கண்ணான்⁵²

கர்ணன் குந்தியிடம் இருவரம் வேண்டிப் பெறுதல்:

பெரு வரம் இரண்டும் பெற்ற பின் தன்னை பெற்ற தாயினை கரம் குவித்து
தரு வரம் எனக்கும் இரண்டு உள உலகில் சராசரங்களுக்கு எலாம் தாயீர்
வெருவரும் அமரில் பார்த்தனால் அடியேன் வீழ்ந்தபோது அவனிபர் அறிய
மருவரும் முலைப்பால் எனக்குஅளித்து உம் தம் மகன்எனும் வாய்மையும்
உரைப்பீர்⁵³

உய்வு அரும்திறல் வெம்போர் முடிப்பு அளவும் உமக்குநான் மகன்எனும்
தன்மை

ஐவரும் அறியாவண்ணம் நீர் காப்பீர் அல்லது அங்கு அவர் சிறிது அறியின்
மைவரும் கடல்பார் அனைத்தையும் எனக்கேவழங்குவர் வழங்கினால் யான்
என்

கைவரும் துணைவன் தனக்குஅலால் வழங்கேன் கடைப்பிடி கருமம்ஈது
என்றான்⁵⁴

என்றலும் அதுகேட்டு ஈன்றதாய் ஒக்கும் என்று கொண்டு இவரம் நேர்ந்து
வந்துயர் மேன்மேல் வளர யான் தளராவகை உயிர் உனக்குமுன் பெயர்வது
என்று இனிஎன தன்கண்கள் நீர்சொரிய இனைந்துரைந்து அழுதுஅழுது இரங்கி
என்றுஅருள் மதலை தனை தழீஇ நிறுத்தி யாதவன் இருந்துழி சென்றாள்⁵⁵

கண்ணன் பாண்டவரிடம் நிகழ்ந்தவை கூறல்:

கண்ணனும் குந்தி கன்னனோடு உரைத்தகருத்து எலாம் திருத்தமாகேட்டு
ஆங்கு

எண்ணமும் முடிந்தது என மகிழ்ந்து அந்த அணங்கையும் இல்லிடை இருத்தி
தண்ணளியுடன் தன் பின் வரு நிருபர் தம்மையும் முறைமுறை நிறுத்தி
பண்அமை தடம் தேர்மீது கொண்டு அன்றே பாண்டவர் உறைநகர்
அடைந்தான்⁵⁶

தூதுபோய் அரவ துவசனோடு உறுதி சொன்னதும் மறுத்து அவன் சினந்து
மோதுபோர் புரிய துணிந்ததும் விதுரன் மூரிவில் இறுத்ததும் கங்குல்
போதுபோய் வஞ்சம் விளைத்ததும் கன்னன் புரந்தரற்கு ஈந்ததும் பயந்த
மாதுபோய் வரங்கள் பெற்றவைஒழிய மற்றுஎலாம் மைத்துனர்க்கு
உரைத்தான்⁵⁷

சீவகசிந்தாமணி

சீவக சிந்தாமணி ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்று. இது கி.பி.பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருத்தக்க தேவரால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் ஒரு சமண சமயக் காப்பியம் ஆகும். விருத்தப்பாக்களால் ஆனது. இக்காப்பியம் 13 இலம்பகங்களையும் 3145 பாடல்களையும் கொண்டது. இந்நூலின் கதைத் தலைவன் சீவகன் எண்மரை மணந்து இறுதியில் துறவு புண்டதாக ஆசிரியர் இக்காப்பியத்தைப் படைத்துள்ளார். இந்நூலுக்கு மணநூல் என்ற வேறு பெயரும் உண்டு. இவர் பாடிய மற்றொரு நூல் நரி விருத்தம் ஆகும்.

கோவிந்தையார் இலம்பகம்

ஆர்வ வேர் அரிந்து அச்சணந்தி போய்

வீரன் தாள் நிழல் விளங்க நோற்ற பின்

மாரி மொக்குளின் மாய்ந்து விண் தொழ்ச்

சோர்வு இல் கொள்கையான் தோற்றம் நீங்கினான் 1

நம்பன் இத் தலை நாக நல் நகர்

பைம் பொன் ஓடை சூழ் பரும யானையும்

செம் பொன் நீள் கொடித் தேரும் வாசியும்

வெம்ப ஊர்ந்து உலாம் வேனிலானினே 2

கலையினது அகலமும் காட்சிக்கு இன்பமும்

சிலையினது அகலமும் வீணைச் செல்வமும்

மலையினின் அகலிய மார்பன் அல்லது இவ்
உலகினில் இலை என ஒருவன் ஆயினான் 3

நாம வென்றி வேல் நகை கொள் மார்பனைக்
காமனே எனக் கன்னி மங்கையர்
தாமரைக் கணால் பருகத் தாழ்ந்து உலாம்
கோ மகன் திறத்து உற்ற கூறுவாம் 4

சில்லம் போழ்தின் மேல் திரைந்து தேன் உலாம்
முல்லை கார் எனப் பூப்ப மொய்ந்நிரை
புல்லு கன்று உளிப் பொழிந்து பால் படும்
கல் என் சும்மை ஓர் கடலின் மிக்கதே 5

மிக்க நாளினால் வேழம் மும் மதம்
உக்க தேனினோடு ஊறி வார் சுனை
ஒக்க வாய் நிறைந்து ஒழுகு குன்றின் மேல்
மக்கள் ஈண்டினார் மடங்கல் மொய்ம்பினார் 6

மன்னவன் நிரை வந்து கண் உறும்
இன்ன நாளினால் கோடும் நாம் எனச்
சொன்ன வாயுளே ஒருவன் புள் குரல்
முன்னம் கூறினான் முழுது உணர்வினான் 7

அடைதும் நாம் நிரை அடைந்த காலையே
குடையும் பிச்சமும் ஒழியக் கோன் படை
உடையும் பின்னரே ஒருவன் தேரினால்
உடைதும் சுடுவில் தேன் உடைந்த வண்ணமே 8

என்று கூறலும் ஏழை வேட்டுவீர்
ஒன்று தேரினால் ஒருவன் கூற்றமே
என்று கூறினும் ஒருவன் என் செய்யும்
இன்று கோடும் நாம் எழுக என்று ஏகினார் 9

வண்டு மூசு அறா நறவம் ஆர்ந்தவர்
தொண்டகப் பறை துடியோடு ஆர்த்து எழ
விண்டு தெய்வதம் வணங்கி வெல்க என
மண்டினார் நிரை மணந்த காலையே 10

பிள்ளை உள் புகுந்து அழித்தது ஆதலால்
எள்ளன்மின் நிரை இன்று நீர் என
வெள்ளி வள்ளியின் விளங்கு தோள் நலார்
முள்கும் ஆயரும் மொய்ம்பொடு ஏகினார் 11

காய மீன் எனக் கலந்து கான் நிரை
மேய வெம் தொழில் வேடர் ஆர்த்து உடன்

பாய மாரிபோல் பகழி சிந்தினார்

ஆயர் மத்து எறி தயிரின் ஆயினார் 12

குழலும் நவியமும் ஒழியக் கோவலர்

பகழலக் காடு போய்க் கன்று தாம்பு அரிந்து

உழலை பாய்ந்து உலா முன்றில் பள்ளியுள்

மழலைத் தீம் சொல்லார் மறுக வாய் விட்டார் 13

எம் அனைமார் இனி எங்ஙனம் வாழ்குவார்

நும் அனைமார்களை நோவ அதுக்கி

வெம் முனை வேட்டுவர் உய்த்தனரோ எனத்

தம் மனைக் கன்றொடு தாம் புலம்பு உற்றார் 14

பறவு அணி பூ விரி புன் புலம் போகி

நறவு அணி தாமரை நாட்டகம் நீந்திச்

சுறவு அணி சூழ் கிடங்கு ஆர் எயில் மூதூர்

இறை அணிக் கேட்க உய்த்திட்டனர் பூசல் 15

கொண்ட வாளொடும் கோலொடும் கூப்பு

சண்ட மன்னனைத் தாள் தொழுது ஆயிடை

உண்டு ஓர் பூசல் என்றாற்கு உரையாய் எனக்

கொண்டனர் நிரை போற்று எனக் கூறினான் 16

செங் கண் புன் மயிர்த் தோல் திரை செம் முகம்
வெம் கண் நோக்கின் குப்பாய மிலேச்சனைச்
செங் கண் தீ விழியாத் தெழித்தான் கையுள்
அம் கண் போது பிசைந்து அடு கூற்று அனான் 17

கூற்றின் இடிக்கும் கொலை வேலவன் கோவலர் வாய்
மாற்றம் உணர்ந்து மறம் கூர் கடல் தானை நோக்கிக்
காற்றின் விரைந்து தொறு மீட்க எனக் காவல் மன்னன்
ஏற்றை அரி மான் இடி போல இயம்பினானே 18

கால் அகம் புடைப்ப முந்நீர்க் கடல் கிளர்ந்து எழுந்ததே போல்
வேல் அகம் மிடைந்த தானை வெம் சின எயினர் தாக்க
வால் வளை அலற வாய் விட்டு இரலையும் துடியும் ஆர்ப்பப்
பால் வளைந்து இரவு செற்றுப் பகலொடு மலைவது ஒத்தார் 19

வில் பழுத்து உமிழ்ந்த வெய்ய வெம் நுனைப் பகழி மைந்தர்
மல் பழுத்து அகன்ற மார்பத்து இடம் கொண்டு வைகச் செந்நாச்
சொல் பழுத்தவர்க்கும் ஆண்மை சொல்லலாம் தன்மைத்து அன்றிக்
கொல் பழுத்து எரியும் வேலார கொடுஞ்சிலை குழைவித்தாரே 20

வாள் படை அனுங்க வேடர் வண் சிலை வளைய வாங்கிக்
கோள் புலி இனத்தின் மொய்த்தார் கொதி நுனைப் பகழி தம்மால்
வீட்டினார் மைந்தர் தம்மை விளிந்த மா கவிழ்ந்த திண் தேர்
பாட்டு அரும் பகடு வீழ்ந்த பனிவரை குனிவது ஒத்தே 21

வென்றி நாம் கோடும் இன்னே வெள்ளிடைப் படுத்து என்று எண்ணி
ஒன்றி உள் வாங்குக என்ன ஒலி கடல் உடைந்ததே போல்
பொன் தவழ் களிறு பாய்மா புனை மயில் குஞ்சி பிச்சம்
மின் தவழ் கொடியொடு இட்டு வேல் படை உடைந்த அன்றே 22

மன் நிரை பெயர்த்து மைந்தர் வந்தனர் கொள்க வாள்கண்
பொன் இழை சுடரும் மேனிப் பூங் கொடி அனைய பொற்பில்
கன்னியைத் தருதும் என்று கடி முரசு இயம்பக் கொட்டி
நல் நகர் வீதி தோறும் நந்த கோன் அறை வித்தானே 23

கார் விரி மின் அனார் மேல் காமுகர் நெஞ்சி னோடும்
தேர் பரி கடாவித் தேம் தார்ச் சீவகன் அருளில் போகித்
தார் பொலி புரவி வட்டம் தான் புகக் காட்டு கின்றாற்கு
ஊர் பரிவுற்றது எல்லாம் ஒரு மகன் உணர்த்தினானே 24

தன் பால் மனையாள் அயலான் தலைக் கண்டு பின்னும்
இன் பால் அடிசில் இவர்கின்ற கைப் பேடி போலாம்

நன்பால் பசுவே துறந்தார் பெண்டிர் பாலர் பார்ப்பார்

என்பாரை ஓம்பேன் எனின் யான் அவன் ஆக என்றான் 25

கடல் படை அனுங்க வென்ற கானவர் என்னும் கூற்றத்து

இடைப் படாது ஓடிப் போமின் உய்ய என்று இரலை வாய் வைத்து

எடுத்தனர் விளியும் சங்கும் வீளையும் பறையும் கோடும்

கடத்து இடை முழங்கக் காரும் கடலும் ஒத்து எழுந்த அன்றே 26

கை விசை முறுக்கி வீசும் கொள்ளியும் கறங்கும் ஏய்ப்ப

செய் கழல் குருசில் திண் தேர் விசையொடு திசைகள் எல்லாம்

ஐ என வளைப்ப வீரர் ஆர்த்தனர் அவரும் ஆர்த்தார்

மொய் அமர் நாள் செய்து ஐயன் முதல் விளையாடினானே 27

ஆழியான் ஊர்திப் புள்ளின் அம் சிறகு ஒலியின் நாகம்

மாழ்கிப் பை அவிந்த வண்ணம் வள்ளல் தேர் முழக்கினானும்

சூழ்துகள் மயக்கத்தானும் புளிரூர் உள் சுருங்கிச் சேக்கைக்

கோழி போல் குறைந்து நெஞ்சின் அறம் என மறமும் விட்டார் 28

புள் ஒன்றே சொல்லும் என்று இப் புந்தலை வேடன் பொய்த்தான்

வெள்ளம் தேர் வளைந்த நம்மை வென்றி ஈங்கு அரிது வெய்தா

உள்ளம் போல் போது நாம் ஓர் எடுப்பு எடுத்து உய்ய என்னா

வள்ளல் மேல் அப்பு மாரி ஆர்ப்பொடு சிதறினாரே 29

ஐந்நூறு நூறு தலை இட்ட ஆறாயிரவர்

மெய்ந் நூறு நூறு நுதி வெம் கணை தூவி வேடர்

கைந் நூறு வில்லும் கணையும் அறுத்தான் கணத்தின்

மைந் நூறு வேல் கண் மடவார் மனம் போல மாய்ந்தார் 30

இரவி தோய் கொடி கொள் மாடத்து இடுபுகை தவழ்ச் சுண்ணம்

விரவிப் பூந் தாமம் நாற்றி விரை தெளித்து ஆரம் தாங்கி

அரவு உயர் கொடியினான் தன் அகன் படை அனுங்க வென்ற

புரவித் தேர்க் காளை அன்ன காளையைப் பொலிக என்றார் 31

கொடையுளும் ஒருவன் கொல்லும் கூற்றினும் கொடிய வாள் போர்ப்

படையுளும் ஒருவன் என்று பயம் கெழு பனுவல் நுண் நூல்

நடையுளார் சொல்லிற்று எல்லாம் நம்பி சீவகன்கண் கண்டாம்

தொடையல் அம் கோதை என்று சொல்லுபு தொழுது நிற்பார் 32

பொன் நுகம் புரவி பூட்டு விட்டு உடன் பந்தி புக்க

மன்னுக வென்றி என்று மணிவள்ளம் நிறைய ஆக்கி

இன்மதுப் பலியும் பூவும் சாந்தமும் விளக்கும் ஏந்தி

மின் உகு செம் பொன் கொட்டில்விளங்கு தேர் புக்கது அன்றே 33

இட்ட உத்தரியம் மெல்லென்று இடை சுவல் வருத்த ஒல்கி

அட்ட மங்கலமும் ஏந்தி ஆயிரத்து எண்மர் ஈண்டிப்

பட்டமும் குழையும் மின்னப் பல்கலன் ஒலிப்பச் சூழ்ந்து
மட்டு அவிழ் கோதை மாதர் மைந்தனைக் கொண்டு புக்கார் 34

தாய் உயர் மிக்க தந்தை வந்து எதிர் கொண்டு புக்குக்
காய் கதிர் மணி செய் வெள் வேல் காளையைக் காவல் ஒம்பி
ஆய் கதிர் உமிழும் பைம் பூண் ஆயிரச் செங் கணான்தன்
சேய் உயர் உலகம் எய்தி அன்னது ஓர் செல்வம் உற்றார் 35

தகை மதி எழிலை வாட்டும் தாமரைப் பூவின் அங்கண்
புகை நுதி அழல வாள் கண் பொன் அனாள் புல்ல நீண்ட
வகை மலி வரை செய் மார்பின் வள்ளலைக் கண்டு வண் தார்த்
தொகை மலி தொறுவை ஆளும் தோன்றல் மற்று இன்ன கூறும் 36

கேட்டு இது மறக்க நம்பி கேள் முதல் கேடு சூழ்ந்த
நாட்டு இறை விசையை என்னும் நாறு பூம் கொம்பு அனாளை
வேட்டு இறைப் பாரம் எல்லாம் கட்டியங் காரன் தன்னைப்
பூட்டி மற்று அவன் தனாலே பொறி முதல் அடர்க்கப் பட்டான் 37

கோல் இழுக்கு உற்ற ஞானறே கொடு முடி வரை ஒன்று ஏறிக்
கால் இழுக்கு உற்று வீழ்ந்தே கருந் தலை களையல் உற்றேன்
மால் வழி உளது அன்று ஆயின் வாழ்வினை முடிப்பல் என்றே
ஆலம் வித்து அனையது எண்ணி அழிவினுள் அகன்று நின்றேன் 38

குலத் தொடு முடிந்த கோன்தன் குடி வழி வாரா நின்றேன்
நலத் தகு தொறுவின் உள்ளேன் நாமம் கோவிந்தன் என்பேன்
இலக்கணம் அமைந்த கோதாவரி என இசையில் போந்த
நலத்தகு மனைவி பெற்ற நங்கை கோவிந்தை என்பாள் 39

பாடகம் சுமந்த செம் பொன் சீறடிப் பரவை அல்குல்
சூடகம் அணிந்த முன் கைச் சுடர் மணிப் பூணினை
ஆடகச் செம் பொன் பாவை ஏழுடன் தருவல் ஐய
வாடலில் வதுவை கூடி மணமகன் ஆக என்றான் 40

வெண்ணெய் போன்று ஊறு இனியள் மேம் பால் போல் தீம் சொல்லள்
உண்ண உருக்கிய வான் நெய் போல் மேனியள்
வண்ண வனமுலை மாதர் மட நோக்கி
கண்ணும் கருவிளம் போது இரண்டே கண்டாய் 41

சேதா நறு நெய்யும் தீம்பால் சுமைத் தயிரும்
பாதாலம் எல்லா நிறைத்திடுவல் பைந்தாரோய்
போது ஆர் புனை கோதை சூட்டு உன் அடித்தியை
யாது ஆவது எல்லாம் அறிந்து அருளி என்றான் 42

கோட்டு இளங் களிறு போல்வான் நந்தகோன் முகத்தை நோக்கி
மோட்டுஇள முலையினாள் நின் மட மகள் எனக்கு மாமான்

சூட்டொடு ஒடு கண்ணி அன்றே என் செய்வான் இவைகள் சொல்லி
நீட்டித்தல் குணமோ என்று நெஞ்சு அகம் குளிர்ப்பச் சொன்னான் 43

தேன் சொரி முல்லைக் கண்ணிச் செந் துவர் ஆடை ஆயர்
தேன் சொரி முல்லைக் கண்ணிச் செந் துவர் ஆடை ஆயர்
கோன் பெரிது உவந்து போகிக் குடை தயிர் குழும்பு புக்கு
மான் கறி கற்ற கூழை மெளவல் சூழ் மயிலைப் பந்தர்க்
கான் சொரி முல்லைத் தாரான் கடிவினை முடிக என்றான் 44

கனிவளர் கிளவி காமர் சிறு நுதல் புருவம் காமன்
குனி வளர் சிலையைக் கொன்ற குவளைக் கண் கயலைக் கொன்ற
இனி உளர் அல்லர் ஆயர் எனச் சிலம்பு அரற்றத் தந்து
பனி வளர் கோதை மாதர் பாவையைப் பரவி வைத்தார் 45

நாழியுள் இழுது நாகு ஆன் கன்று தின்று ஒழிந்த புல் தோய்த்து
ஊழி தொறு ஆவும் தோழும் போன்று உடன் மூக்க என்று
தாழ் இரும் குழலினாளை நெய்தலைப் பெய்து வாழ்த்தி
மூழை நீர் சொரிந்து மொய் கொள் ஆயத்தியர் ஆட்டினாரே 46

நெய் விலைப் பசும் பொன் தோடும் நிழல் மணிக் குழையும் நீவி
மை விரி குழலினாளை மங்கலக் கடிப்புச் சேர்த்திப்

பெய்தனர் பிணையல் மாலை ஓரிலைச் சாந்து பூசிச்

செய்தனர் சிறு புன் கோலம தொறுத்தியர் திகைத்து நின்றார் 47

ஏறம் கோள் முழங்க ஆயர் எடுத்துக் கொண்டு ஏகி மூதூர்ச்

சாறு எங்கும் அயரப் புக்கு நந்தகோன் தன்கை ஏந்தி

வீறு உயர் கலச நல்நீர் சொரிந்தனன் வீரன் ஏற்றான்

பாறு கொள் பருதி வைவேல் பதுமுக குமரற்கு என்றே 48

சீறாப்புராணம்

சீறாப்புராணம் என்பது உயர்ந்தோரின் புகழை விளக்கும் பழைய வரலாறு ஆகும். சீறா என்பது அரபுச் சொல். இது 'சீறத்' என்பதன் திரிபு ஆகும். இந்நூல் விலாவத்துக் காண்டம், நுபுவத்துக் காண்டம் , இஜித்துக் காண்டம் என்ற மூன்று காண்டங்களையும் 92 படலங்களையும் 5027 பாடல்களையும் கொண்ட ஒரு சிறந்த நூலாகும்.

இந்நூலை இயற்றியவர் உமறுப்புலவர். இவரது தந்தையாரின் பெயர் ஷெய்கு முகம்மது அலி என்பதாகும். உமறுப்புலவர் , நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள நாகலாபுரத்தைச் சேர்ந்தவர். சீதக்காதி வள்ளலால் ஆதரிக்கப் பட்டவர். இவரது காலம் கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

நுபுவத்துக் காண்டம்

மானுக்குப் பிணை நின்ற படலம்

குறுவெயர்ப் புதித்த மெய்யுங் கொழுந்தசை மணத்த வாயும்

பறிதலை விரிப்புங் கூர்ந்த படுகொலை விழியு மாக

வறபினி லறபி வேட னடவியிற் றொடர்ந்தோர் மானைக்

கறுவொடும் வலையிற் சேர்த்திக் கட்டிவைத் திருப்பக் கண்டார்.1

குழைகுழைத் தெறியுஞ் செந்தேன் கொழுமலர்க் காவை நோக்கார்

பொழிமலை யருவி நோக்கார் புறத்துநன் னிழலை நோக்கார் செழுமுகிற்

கவிகை வள்ளல் செறிதரு மீந்தின் செங்காய்

மழையெனச் சொரிவ நோக்கார் மானையே நோக்கிச் சென்றார்.2

அருளடை கிடந்த கண்ணு மழகொளிர் முகமுஞ் சோதி
சொரிநறை கமழ்ந்த மெய்யுஞ் சூன்முகிற் கவிகை யோடும்
வருவது தூயோன் றூதர் முகம்மது வென்னத் தேறிப்
பருவர லுழக்கு முள்ளத் தொடும்பிணை பகரு மன்றே.3

நெடியவன் றூதர் வந்தார் வேடனா னிலத்தி னந்த
முடலுயிர்க் கிறுதி யில்லை யுழையினத் தோடுஞ் சேர்ந்து
கடிதினிற் கன்றுங் காண்போ மெனமுகம் மதுவைக் கண்ணா
னொடிவரை யிமைமுடாமல் னோக்கியே கிடந்த தன்றே.4

பொருப்பிடைத் துறுகற் சார்பிற் பொரியரைத் தருவி னீழின்
மருப்புடைப் படலைத் திண்டோண் மன்னவ ருடனும் புக்கி
நெருப்பிடைத் தசைவா யார்ந்து நின்றவே டனையுஞ் செம்மான்
றிருப்புதற் கருங்கட் டுண்டு கிடப்பதுஞ் சிறப்பக் கண்டார்.5

இடைநிலத் துருக்கி விட்ட விரசிதம் பரந்த தென்ன
மடிசுதை யமுதஞ் சிந்த வடிக்கணீர் பனிப்பத் தேங்கு
முடலகந் துருத்தி யொப்ப நெட்டுயிர்ப் புயிர்த்துக் காலிற்
றுடரொடுங் கிடப்பத் தூயோன் றூதுவ ரடுத்து நின்றார்.6

கொடியடம் பிலையை மானும் குளம்பின்மேற் சுருக்கும் புள்ளிப்
பொடியுடற் பதைப்பும் வீங்கிப் புதையுநெட் டுயிர்ப்பு நோக்கி

நெடியவ னிறகு லுல்லா நெஞ்சநெக் குருகிக் கானின்
பிடிபடு மானின் றன்பாற் பேரருள் சுரப்ப நின்றார்.7

குலத்தொடும் பறவை தத்தங் குடம்பையிற் புகுதன் மானை
நிலத்திடைக் கிடத்திக் கட்டி நின்றவேட் டுவனைக் கண்ணா
னலத்தொடுங் காண்ப தாகா தெனநடு நடுங்கி யுள்ள
முலைத்தறப் பெடையி னோடு மொளிப்பன போன்ற தன்றே.8

நிறைவளஞ் சுரந்த கானி னின்றநந் நபியை நோக்கிக்
குறியவா லசைத்து நீண்ட கொழுங்கழுத் துயர்த்தி நீட்டி
மறைபடா மதியே வண்மை முகம்மதே யென்னப் போற்றித்
தறுகிடா தெவர்க்குங் கேட்பச் சலாமெடுத் துரைத்துக் கூறும்.9

வல்லவ னுண்மைத் தூதே மன்னுமா நிலத்தின் மாந்த
ரல்லலை யகற்றி வேதத் தறநெறி பயிற்றிச் சொர்க்கத்
தில்லிடைப் புகுத்தப் பூவி னிடத்தினி லுதித்த கோவே
யொல்லையி னெனது சொற்கேட் டுவந்தரு ளளிக்க வேண்டும்.10

என்னுயி ரெனநீங் காத வினமுமென் கலையுங் கன்றுந்
துன்னிடத் திரண்டு பைம்புற் றுறைதொரு மேய்ந்து நாளு
முன்னிய பசிக டிர்த்தோர் மிருகங்கட் குயிர்கொ டாமன்
மன்னிய மலையின் சார்பு மனப்பய மகற்றி வாழ்ந்தேம்.11

இருநிலத் தாசைக் காயோ ரிளங்கன்றென் வயிற்று றாதான்
மருவிய கலையு நானும் வருத்தமுற் றிருக்குங் காலம்
பெருகுதீன் முகம்ம தேநும் பெயரினைப் போற்றல் செய்தே
னுருவமைந் திளஞ்சூன் முற்றி யுதரமும் வளர்ந்த தன்றே.12

தனியனென் னுயிருங் காக்குங் கலையுயிர் தானு மொன்றா
யினிதினொன் றாய தென்ன விளங்கன்றொன் றீன்றே னின்ப
நனிகளி கடலி லாழ்ந்து நறுமலை யிடத்திற் சேர்ந்து
துனிபல வகற்றி னேன்முன் சூழ்வினை யறிகி லேனே.13

உள்ளுயி ரனைய கன்று மொருத்தலு மியானு மோர்நாள்
வெள்ளமொத் தனைய மானி னினமுமோர் வெற்பின் சார்பி
னள்ளிலை யள்ளி வாய்க்கொண் டரும்பசி தடிந்து நீருண்
டெள்ளள வெணினு மச்ச மின்றிநின் றுலவு நேரம்.14

அத்திசைக் கெதிரின் மேல்பா லடுத்தொரு குவட்டின் கண்ணே
மத்தகக் கரியு மாய்க்கும் வரிப்புலி முழக்க நீண்ட
குத்திரத் தசனித் தாக்கின் குவலய மதிரக் கேட்டுத்
தத்தியெத் திசையுந் திக்குந் தனித்தனி சிதறி னேமால்.15

கூடிய தூறும் பாரிற் குளித்திடக் குதித்து வல்லே
யோடிய திசையி னொன்றை யொன்றுகாண் கிலதா யானும்

வாடிய மனத்தி னோடு மறியையு நோக்கா தாக்கை
யாடியிற் றுரும்பாய் வேறோ ரடவியி னடைந்திட் டேனால்.16

அடவியி னடையுங் காலை யவ்வுழைக் கரந்திவ் வேடன்
றுடரிடும் வலையைச் சுற்றிச் சுருக்கிடப் புலிவாய்த் தப்பி
மிடலரி யுழையிற் சிக்கி மிடைந்தென மிடைந்து செவ்வி
யுடலுயிர் பதைப்பத் தேம்பி யுணர்வழிந் தொடுங்கா நின்றேன்.17

வலையிடத் துறைந்த தென்ன மகிழ்ந்தெழந் தோடி வந்து
நிலைபெற வடுத்துச் சாய்த்து நின்றெனை நோக்கி யாகத்
துலைவுறும் பசிக்கின் றென்பா லுற்றனை யென்னக் கூறிச்
சிலைகணை நிலத்திற் சேர்த்தித் தெரிந்தொரு பாசந் தொட்டான்.18

திருக்கற நாலு தாளுஞ் செவ்விதிற் கூட்டி யங்கை
வரிக்கயி றதனாற் சுற்றி மாறுகொண் டீழ்த்துக் கட்டிக்
கரிக்கர மென்ன நீண்ட கரத்தினாற் றாங்கி முன்னர்ச்
சுருக்கிய வலையை நீக்கித் தோளிளி லெடுத்துக் கொண்டான்.19

கட்டுடன் கிடந்து நெஞ்சிற் கவலையுள் ளழிந்து மாறா
நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து சோர்ந்து நிலத்திடைக் கிடக்கு நேரம்
வட்டவெண் கவிகை வள்ளல் முகம்மது நபியே யும்மைத்
திட்டியிற் றெரியக் கண்டேன் றிடுக்கமுந் தீர்ந்த தன்றே.20

எனவிலை யுரைத்துப் பின்னு மெழினபி முகத்தை நோக்கி
மனநிலை வாக்கி னோடு முகம்மதே யென்னப் போற்றிப்
புனமுறை விலங்கின் சாதி யாயினுந் தமிழேன் புன்சொற்
றனையருட் படுத்திக் கேட்பீ ரென்றுரை சாற்றிச் சாற்றும்.21

இச்சிலை வேடன் கையி னிறத்தலை யுளத்தி லெண்ணி
யச்சமுற் றுரைப்ப தன்றிவ் வவனியிற் சீவ னியாவு
நிச்சய மிறத்த லல்லா லிருப்பவை நிலத்தி னுண்டோ
முச்சகம் விளக்குந் தீனின் முதன்மறை முறைமைச் சொல்லோய்.22

கலையெனப் பிரிவி லாது கண்ணிமை காப்ப தென்ன
வலைவறக் காப்பச் சின்னா ளவனியிற் கலந்து வாழ்ந்தேன்
குலவிய மறியு மீன்றேன் குறித்தினி யிருப்ப தென்கொ
லிலைநுனிப் பனியி னாக்கை யிறத்தலே நலத்தன் மன்னோ.23

அடவியிற் கிரியில் வீணி லவதியுற் றிறந்தி டாமல்
வடிவுடைக் குரிசி லேநும் மலர்ப்பதச் செவ்வி நோக்கிப்
படுபரற் கானில் வேடன் பசிப்பிணி தீர்ப்ப தாக
வுடலிறத் திடுத லெவ்வெவ் விறப்பினு முயர்ச்சி மேலோய்.24

கோட்டுடைக் கலையி னோடுங் கூடிற்றோ வலதோர் பாலின்
மீட்டதோ வினத்தைச் சேர்ந்து விம்மிநின் றேங்கிற் றோகான்

காட்டிடைப் புலிவாய்ப் பட்டுக் கழிந்ததோ வென்னைத் தேடி
வாட்டமுற் றலறி யோடி மறுகிற்றோ வறிகி லேனே.25

தேங்கிய பசியால் வாடித் திரிந்ததோ விறந்த தோவென்
றேங்கிய வருத்த மல்லா லிவ்விட ரதனி லாவி
நீங்குமென் றுள்ளத் துள்ளே னெட்டுட லுடும்பி னாவி
தாங்கிய தரும வேந்தே தவறன்று சரத மன்றே.26

மன்னிய கலிமா வென்னும் வழிநிலை மாந்த ரியாரும்
பொன்னிலம் புகுதச் செய்யும் புண்ணியப் புகழின் மிக்கோய்
கொன்னிலைச் சிலைக்கை வேடன் கொடும்பசி தணிப்பே னென்றாட்
பின்னிய பிணிப்பு நீக்கிப் பிணையென விடுத்தல் வேண்டும்.27

விடுத்திரேற் கலையைச் சேர்ந்து விழைவுறுங் கவலை தீர்ப்
படுத்தியென் னினத்துக் கோதிப் பறழினுக் கினிய தீம்பால்
கொடுத்தரும் பசியை மாற்றிக் குலத்தொடுஞ் சேர்த்து வல்லே
யடுத்தொரு கடிகைப் போதி லடைவெனன் றறைந்த தன்றே.28

மானுரை வழங்கக் கேட்டு மனத்தினிற் கருணை பொங்கிக்
கானவேட் டுவனை நோக்கிக் கன்றிடை வருத்தந் தீர்த்துத்
தான்வரு மளவு மியானே பிணையெனச் சாற்றி நின்றார்
தீனெனும் பயிரைக் காத்துச் செழும்புகழ் விளைக்குஞ் செம்மல்.29

பிரியமுற் றிரங்கிக் காட்டின் பிணைக்கியான் பிணையென் றோது
முரையினைக் கேட்டு வேட னொண்புயங் குலுங்க நக்கித்
தெரிதரு மறிவி னோடுஞ் சினத்தொடுங் கலந்து தேர்ந்து
கருமுகிற் கவிகை வள்ளல் கவின்முக நோக்கிச் சொல்வான்.30

முள்ளுடைக் கானி லேகி முகமழிந் துச்சி வேர்வை
யுள்ளங்கா னனைப்ப வோடி யுடலுலைந் தொன்றுங் காணா
விள்ளரும் பசியான் மீளும் வேளையிப் பிணையை நோக்கி
யொள்ளிழை வலையிற் றாக்கிப் பிடித்திவ னொருங்கு சார்ந்தேன்.31

பெருத்தமான் றசையா லிற்றைப் பெரும்பசி தவிர்ந்த தென்று
ளிருத்தியிங் கிருந்தே னந்த விருமனக் களிப்பை நீக்கி
வருத்தமுற் றிடுஞ்சொற் சொன்னீர் முகம்மதே யெவர்க்கு மிச்சொற்
பொருத்தம தன்று விண்ணு மண்ணினும் புகழின் மிக்கோய்.32

கானிடைப் பிடித்த மானைக் கட்டவிழ்த் தவணிற் போக்கின்
மானிடர் பாலின் மீட்டும் வருவது முன்ன ருண்டோ
ஞானமு மறையுந் தேர்ந்தோர் செய்யுளு நாட்டிற் றுண்டோ
ஆனமிப் பிணைச்சொ லையா வோதுவ தொழிக வென்றான்.33
என்னுறு பிணையாய்ப் போன விரும்பிணை கடிகைப் போதி
னுன்னிடத் துறும்வா ராதே லுன்பசி தீர்ப்ப தாகப்

பின்னிரண் டொன்றுக் கன்பாய்த் தருகுவன் பேது றேலென்
றன்னவன் றனக்குச் சொன்னா ராரணத் தமிழ்தச் சொல்லார்.34

காரணக் குரிசில் கூறுங் கட்டுரை செவியி னோர்ந்து
பாரினி லெவர்க்குந் தோன்றாப் புதுமைபார்த் தறிவோ மல்லாற்
சார்பினிற் சாரா லொன்றுக் கிரண்டுமே தருது மென்றார்
பேரினிற் பிணையாய்க் கொள்ளல் கருத்தெனப் பெரிதுட் கொண்டோன்.35

கள்ளமுங் கரப்பு மாறாக் கருத்தின னுயிர்கட் கென்று
மெள்ளள விரக்க மில்லா வேட்டுவ ரினத்தி னுள்ளே
னுள்ளம தறிந்துங் கேட்டி ருரைப்பதென் னுயர்ந்த மேன்மை
வள்ளனும் மதுர வாய்மை மறுத்திலேன் விடுத்தி ரென்றான்.36

வேட்டுவ னுரைப்பக் கேட்டு முகம்மது விருப்ப முற்று
வாட்டமுற் றிருந்த புள்ளி மானிடத் திருந்து பாரி
னீட்டிய காலிற் சேர்த்த துடரினை நெகிழ்த்துக் கானிற்
கூட்டுறாக் குழவிக் குப்பால் கொடுத்திவண் வருக வென்றார்.37

இருந்துகான் மடக்கி நீட்டி யெழுந்துடன் முறுக்கு நீக்கி
மருந்தெனு மமுதத் தீஞ்சொன் முகம்மதின் வதன நோக்கிப்
பொருந்திய கலிமா வோதிப் புகழ்ந்துடற் பூரிப் போடுந்
திருந்தவே டனையும் பார்த்துச் சென்றது கானின் மானே.38

வெண்ணிலாக் கதிர்கான் றென்ன மென்முலை சுரந்த தீம்பான்
மண்ணெலா நனைப்பச் சூழ்ந்த வனமெலாந் திரிந்து தேடிக்
கண்ணினி லினங்கா ணாது கலங்கியோர் வனத்தின் கண்ணே
யெண்ணரும் பிணையுங் கன்றுங் கலையுட னினிது கண்ட.39

மலைவற வினத்து ளாகி மனத்தினுட் கவலை நீக்கிக்
கலையினுள் வருத்தந் தீர்த்துக் கன்றினை யணைத்து விம்மு
முலையினை யூட்டி மென்மை முதுகுவா லடிநா நீட்டி
யலைதர வளைத்து மோந்து வேட்கையை யகற்றிற் றன்றே.40

கன்றது வயிறு வீங்கக் கதிர்முலை யமுத மூட்டி
நின்றதன் னினத்துக் கெல்லா நெறிபடுங் காணி லோடி
வன்றிறல் வேடன் கையிற் படும்வர வாறுந் தூதர்
வென்றிகொள் பிணையின் மீட்டு விட்டது மோதிற் றன்றே41

பிணையென வுரைத்த மாற்றம் பிணைக்குல மனைத்துங் கேட்டுப்
பணைபடு காணி லுள்ளப் பதைப்பொடுந் துணுக்கி நிற்பத்
துணையெனுங் கலையி னங்கஞ் சோர்ந்துநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கி
யணைதர வடுத்து நோக்கி யாற்றுவான் றொடங்கிற் றன்றே42

மாறுகொண் டவர்கை தப்பி வந்தமா னினத்தின் சாதி

கோறலை விரும்பி முன்னு நரர்கையிற் கூடிற் றுண்டோ
வேறுரை பகரேல் பார்ப்பை வெறுத்துமுன் னினத்தை நீத்து
மீறெனப் போதல் வேண்டா மெனுமுறை யியம்பிற் றன்றே.43

இணைத்தென்னைப் பிணித்த வேட னிதயத்துக் கியையப் பேசி
பிணைத்தன்னைப் பொருத்தி நின்றோர் பெரியவன் றூத ரிந்தத்
திணைத்தலத் தறிவி லாத சேதனச் சாதி யன்றே
யணைத்துயி ரனைத்துங் காத்தற் கவரல தில்லை யன்றே.44

என்னுயி ரதனை வேட னிரும்பசிக் கியைய வீந்து
நந்நபி பிணையை மீட்ப நன்மனம் பொருந்தி லேனாற்
பொன்னுல கிழந்து தீயு நரகினிற் புகுவ தல்லாற்
பின்னொரு கதியு முண்டோ பிழையன்றிப் பெருமை யன்றே.45

சிறப்புடைக் குரிசின் முன்னஞ் செப்பிய மாற்ற மாறி
மறப்பொடு மிருந்தே னாகில் வரிப்புலி யினத்தின் வாய்ப்பட்
டிறப்பதே சரத மல்லா லிருப்பதற் கிடமற் றுண்டோ
வுறப்பெரும் விருப்ப மென்மே லிருத்தலை யொழித்தல் வேண்டும்.46

நதியிடைப் பெருக்கின் முன்னோர் நவ்விபி னடக்கு நாளின்
மதியிலி யொருத்தன் வள்ளன் முகம்மதின் வசன மாறிப்
புதியநன் னீரு ளாழ்ந்து நொடியினில் வீழ்ந்து போய

வதிசய முலகில் விண்ணி லியாவரே யறிகி லாதார்.47

ஈதெலா மறிந்து மென்னை யிவணிடை யிருத்தல் வேண்டி
யோதுதல் பழுதென் றோதி யுழையின மனைத்துந் தேற்றிக்
காதலிற் கலையைப் போற்றிக் கன்றினை யதன்பாற் சேர்த்திப்
பேதுற லெனப்பா லூட்டி யெழுந்தது பிணையு மன்றே.48

இனத்தினை விடுத்து நீங்கி யிருங்களிப் பிதயம் பூப்ப
வனத்தினி லேகுங் காலை மறிமுன மறிப்பச் சீறிச்
சினத்தது தடுப்ப வோடிச் செவ்விமான் முகத்தை நோக்கி
யினித்தவாய் புற்றீண் டாத விளமறி யுரைக்கு மன்றே.49

மாதவம் பெற்று நின்போன் முகம்மது நபிதஞ் செய்ய
பாதபங் கயத்தைக் கண்டு பரிவுட னீமான் கொண்டு
போதலே யன்றி நினைபு புறத்தினி லகற்றி வாழே
னீதுமுத் திரையென் றோதி யெழுந்துமுன் குதித்த தன்றே.50

இறையவன் றூதைக் கண்ட வதிசய மிதுகொ லென்ன
மறிமன மறுகி லாது வதைதனைப் பொருந்திச் சேற
லிறுதியற் றின்ப நம்பா லெய்துமென் றகத்தி னெண்ணிச்
செறிவனங் கடந்து வேடன் றிசைதனை யடுத்த தன்றே.51

குருளையும் பிணையுங் கூடி வருவது குறித்து நோக்கி
முருகலர் புயத்தார் வள்ளன் முகம்மது மகிழ்ந்தன் பாக
விருளுறு மனத்த னான வேடனை யினிது கூவி
யொருபிணைக் கிரண்டுள் பாலில் வருவதென் றுரைத்திட் டாரால்.52

அன்னது கேட்டு வேட னோக்கியன் புற்ற காலை
முன்னிய கன்று மானு முகம்மதி னடியிற் றாழ்ந்து
பன்னிய சலாமுங் கூறிப் பாவியெற் காக வேட்டு
மன்னிய பிணையை மீட்டு மெனுமுரை வழங்கிற் றன்றே.53

மாடுறைந் திவைமான் கூற முகம்மது நபியும் விற்கை
வேடனை விளித்து நந்தம் பிணையினை விடுத்து நின்றன்
பீடுடைப் பசியை மாற்றிப் பெரும்பதிக் கடைக வென்றார்
வீடுபெற் றுயர்ந்து வாழ்ந்தே னெனமலர்ப் பதத்தின் வீழ்ந்தான்.54

சொல் இலக்கணம்

ஒரு எழுத்து தனித்து நின்றோ, பல எழுத்துகள் தொடர்ந்து நின்றோ ஒரு பொருளைத் தருவது சொல் எனப்படும்.

- (எ-டு) கை, பூ, தீ, தா - ஒரெழுத்துச் சொற்கள்
மண், வானம் - பல எழுத்துச் சொற்கள்

பதம்

சொல்லைப் பதம் என்றும் கூறுவர். பதம் என்பது

- பகுபதம்
- பகாப்பதம்

என இருவகைப்படும்

பகுபதம்

பிரிக்க இயன்ற சொற்கள், அதாவது பிரித்தாலும் பொருள் தருகின்ற சொற்கள் பகுபதம் எனப்படும்.

- (எ-டு) படித்தேன் = படி + த்+ த்+ஏன்

பகாப்பதம்

பிரிக்க இயலாத அதாவது பிரித்தால் பொருள் தராத சொற்கள் பகாப்பதம் எனப்படும்.

- (எ-டு) மரம், கண், சட்டம்

பகுபத உறுப்புகள்

பகுபதத்தை ஆறு உறுப்புகளாகப் பிரிப்பர்.

அவை:

1 பகுதி

2 விசுதி

3 இடைநிலை

4 சாரியை

5 சந்தி

6 விகாரம்

இவற்றைப் பகுபத உறுப்புகள் என்பர்.

பகுதி

பகுபதத்தின் முதற்பகுதி பகுதியாகும்.அது முழுப் பொருளையும் கொடுக்கும்.

விசுதி

பகுபதத்தின் இறுதியில் நின்று திணை, பால், எண், இடம், காலம் ஆகியவற்றை உணர்த்தும்.

இடைநிலை

பகுபதத்தின் ,பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் நின்று , காலத்தைக் காட்டும்.

சாரியை

பகுபதத்தின் விசுதிக்கு முன்னும் இடைநிலைக்குப் பின்னுமாக நிற்கும். இது விசுதியைச் சார்ந்து வருவதால் சாரியை எனப்படும்.

சந்தி

பகுபதத்தின் பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும் உறுப்பு சந்தி எனப்படும்.

விகாரம்

பகுபதத்தின் சந்தியாக வரும் எழுத்து திரிந்து இன்னொரு எழுத்தாக மாறுவது விகாரம் எனப்படும்.

பகுபத உறுப்புகளுக்கு எடுத்துக் காட்டு

நடந்தனர்

நட+ந் (த்)+த்+அன்+அர்

நட - பகுதி

ந் - 'த்' 'ந்' தாக மாறியுள்ளது. எனவே இது விகாரம்.

த் - சந்தி

த் - இறந்தகால இடைநிலை

அன் - சாரியை

அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி

சொற்களின் வகைகள்

தமிழில் சொற்கள் இலக்கண வகையில் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1 பெயர்ச் சொல்

2 வினைச்சொல்

3 இடைச் சொல்

4 உரிச்சொல்

பெயர்ச் சொல்

ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல். பெயர்ச் சொல்

எனப்படும்.இஃது ஆறு வகைப்படும்.

அவை:

1 பொருட் பெயர் - பம்பரம், புத்தகம்

A2 இடப் பெயர் - வீடு, நகரம், தெரு

3 காலப் பெயர் - காலை, மாதம், ஆண்டு

4 சினைப் பெயர் - கை, கால், இலை, காய்

5 குணப் பெயர் - நன்மை, கருமை

(பண்புப் பெயர்)

6 தொழிற் பெயர் - படித்தல், நடித்தல்

வினைச்சொல்

ஒரு செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல்
எனப்படும்.இது

- முற்று
- எச்சம்

என இரு வகைப்படும்.

முற்று

செயல் முடிவு பெற்றதைக் குறிக்கும் சொல் வினைமுற்று
எனப்படும்.

(எ-டு) வந்தான்

வினைமுற்றானது,

- தெரிநிலை வினைமுற்று

- குறிப்பு வினைமுற்று

என இரு வகைப்படும்.

தெரிநிலை வினைமுற்று

ஒரு வினைமுற்று செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம் செய்பொருள் என்னும் ஆறையும் உணர்த்துவது தெரிநிலை வினைமுற்று ஆகும்.

(எ-டு) அமுதன் ஓவியம் வரைந்தான்

இதில் , செய்பவன் - அமுதன்

கருவி - தூரிகை அல்லது எழுதுகோல்

செயல் - வரைதல்

காலம் - இறந்த காலம்

செய்பொருள் - ஓவியம்

குறிப்பு வினைமுற்று

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் ஆறின் அடிப்படையில் தோன்றி , செய்பவன் ,கருவி, நிலம்,செயல் ,காலம், செய்பொருள் என்னும் ஆறினுள் செய்பவனாகிய கருத்தாவை மட்டும் விளக்குவது குறிப்பு வினைமுற்று ஆகும்.இது காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாது.

(எ-டு) பொன்னன் - பொருள்

பெங்களூரான் - இடம்

கார்த்திகா - காலம்

மூக்கன் - சினை

வெள்ளையன் - குணம்

தச்சன் - தொழில்

எச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத வினைச்சொல் எச்சம் எனப்படும்

இது ,

- பெயரெச்சம்,
- வினையெச்சம்

என்று இருவகைப்படும்.

பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல் , பெயர்ச்சொல்லை ஏற்று முடிவு பெறுவது பெயரெச்சம் எனப்படும். இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்
- குறிப்புப் பெயரெச்சம்

தெரிநிலைப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சவினைச்சொல், காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று , அறுவகைப் பெயர்களுள் ஒன்றினை ஏற்று முடிவது, தெரிநிலைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

வந்த பையன்

வருகின்ற பையன்

வரும் பையன்

இத்தொடர்களில் வந்த, வருகின்ற, வரும் என்னும் சொற்கள், பொருள் முடிவு பெறவில்லை. அவை முறையே முக்காலத்தையும், வருதல் என்ற செயலையும் உணர்த்தி நின்று, பையன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிந்துள்ளன.

குறிப்புப் பெயரெச்சம்

ஒரு எச்சச்சொல், காலத்தையோ செயலையோ உணர்த்தாமல் பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, பெயர்ச் சொல்லை ஏற்று முடிவது, குறிப்புப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு)

நல்ல மனிதன்

அழகிய வீடு

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தினால் அது எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஆகும்.

(எ-டு) படிக்காத பையன்

பேசாத கிளி

இத்தொடர்களில் உள்ள படிக்காத, பேசாத என்ற பெயரெச்சங்கள் எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி நின்று பெயரைக் கொண்டு முடிந்து உள்ளமையால் இவை எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள் ஆகும்.

ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத பெயரெச்சம், எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தி, அதன் இறுதி எழுத்து கெட்டு (இல்லாமல்) வந்தால் அது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு) வாடாப் பயிர், ஆடா மயில்

வினையெச்சம்

பொருள் முடிவு பெறாத ஒரு எச்சவினை வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடிவது வினையெச்சம் எனப்படும். வினையெச்சம் இருவகைப்படும்.

அவை:

- தெரிநிலை வினையெச்சம்
- குறிப்பு வினையெச்சம்

தெரிநிலை வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தையும் செயலையும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது தெரிநிலை வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு)

படித்து முடித்தான்

குறிப்பு வினையெச்சம்

ஒரு எச்சவினை, காலத்தை வெளிப்படையாக உணர்த்தாமல், பண்பினை மட்டும் உணர்த்தி நின்று, ஒரு வினைமுற்றினைக் கொண்டு முடிவது குறிப்பு வினையெச்சம் எனப்படும்.

(எ-டு)

மெல்ல நடந்தான்

இடைச்சொல்

தானே தனித்து இயங்காமல் பெயரையும் வினையையும் சார்ந்து இயங்கும் சொல் இடைச்சொல் எனப்படும்.

அவை:

- ஐ முதலிய வேற்றுமை உருபுகள்

- கிறு,கின்று போன்ற காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்
- தல், அல், மை ஆகிய தொழிற்பெயர் விகுதிகள்
- அத்து, அன்று, அம் போன்ற சாரியைகள்
- ஏ, ஓ, உம், தோறும், தான், என, என்று போன்ற தத்தம் பொருள் உணர்த்தி வருபவை
- மற்று போன்ற அசைச் சொற்கள்
- உவம உருபுகள்
- ஆன்,அன், ஆள், அள், அர்,உ போன்ற பால் உணர்த்தும் விகுதிகள்

(எ-ஓ)

அவளைக் கண்டேன் - ஐ

நடக்கின்றான் - கின்று

படித்தல் - அல்

நடந்ததன்று - அன்று

வந்தாயே - ஏ

செய்தாயோ - ஓ

வந்ததென்று - என்று

'மற்று அறிவாய் நல்வினை' - மற்று

தாமரை போன்ற முகம் - போன்ற

படித்தாள் - ஆள்

உரிச்சொல்

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொல்லாகவும், பல பொருளைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகவும் நின்று, கற்றவர்கள் மட்டும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் வழங்கும் சொல் உரிச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு)

1. ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள் - சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி - இவை மிகுதி என்ற ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்கள்
2. பல பொருள் குறித்த ஒரு சொற்கள் - கடி - இச் சொல் , காவல், புதுமை, கரிப்பு போன்ற பல பொருள்களைக் கொடுக்கும்.

தமிழில் சொற்கள் இலக்கிய வகையிலும் நான்கு வகைப்படும்.

அவை:

1. இயற்சொல்
2. திரிசொல்
3. திசைச்சொல்
4. வடசொல்

இயற்சொல்

அனைவருக்கும் பொருள் விளங்கும் தன்மையினைக் கொண்ட சொல் இயற்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு) மரம், வானம், காற்று போன்றவை

திரிசொல்

கற்றவர்களுக்கு மட்டும் பொருள் விளங்கும் அரிய சொல் திரிசொல் எனப்படும். இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்
- பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

(எ-டு)

- கிள்ளை,தத்தை, சுகம் - இவை கிளி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல திரிசொல்
- வேழம் - இச் சொல் கரும்பு, மூங்கில், யானை முதலிய பல பொருள் குறித்த ஒரு திரிசொல்

திசைச்சொல்

எல்லாத் திசைகளிலும் வழங்கும் வேற்று மொழிகளில் இருந்து , தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் திசைச்சொல் எனப்படும்.

(எ-டு). சிக்கு - கன்னடம்

கொக்கு - துளு

ஜன்னல் - போர்த்துகீசியம்

ஆசாமி - அரபு

அந்தோ (ஐயோ) - சிங்களம்

வடசொல்

வடமொழியில் இருந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் வடசொல் எனப்படும்.இது இருவகைப்படும்.

அவை:

- தற்சமம்

- தற்பவம்

தற்சமம்

தமிழுக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது எவ்வித மாற்றமும் இன்றி வழங்கும் சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

(எ-டு)

காரணம், கமலம், குங்குமம்

தற்பவம்

வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துகளால் ஆகி, தமிழில் வழங்கும் போது தமிழ் ஒலி முறைக்கு ஏற்ப மாறி வழங்கும் சொற்கள் தற்பவம் எனப்படும்.

(எ-டு)

விசேஷம் - விசேடம்

புத்ர - புத்திரன்

தொகாநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது சொல்லின் பகுதிகள் தொகாமல் அதாவது மறையாமல் வருவது தொகாநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

எழுவாய் வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதன் வந்தான்

விளி வேற்றுமைத் தொடர் - அமுதா வா

பெயரெச்சத் தொடர் - வந்த அமுதன்

வினையெச்சத் தொடர் - சென்று அடைந்தான்

வினைமுற்றுத் தொடர்	- சென்றான் அமுதன்
இடைச்சொல் தொடர்	- மற்று ஒருவன்
உரிச்சொல் தொடர்	- நனி சிறந்தது
வாழ்க வாழ்க	- அடுக்குத் தொடர்

தொகைநிலைத் தொடர்

இரண்டு முதலான சொற்கள் தொடர்ந்து வரும் பொழுது உவம உருபு, பண்பு உருபு, வேற்றுமை உருபு போன்றவை தொக்கு அதாவது மறைந்து வருவது தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

அவை:

வேற்றுமைத்தொகை

வினைத்தொகை

பண்புத்தொகை

உவமைத்தொகை

உம்மைத்தொகை

அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமைத்தொகை

இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஆறாம் வேற்றுமை வரை உள்ள உருபுகள் சொற்களுக்கு இடையில் மறைந்து வருவது வேற்றுமைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு)

வீடு கட்டினான் - ஐ மறைந்து வந்துள்ளது.

இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை

தலை வணங்குகிறேன்	- ஆல் மறைந்து வந்துள்ளது மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை
எலிப் பகை	- கு மறைந்து வந்துள்ளது நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை
ஊர் நீங்கினான்	- இன் மறைந்து வந்துள்ளது ஐந்தாம் வேற்றுமைத் தொகை
அவன் புத்தகம்	- அது மறைந்து வந்துள்ளது ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை
மலைக் கோயில்	- கண் மறைந்து வந்துள்ளது ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை

வினைத்தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் மூன்று காலமும் மறைந்து வருவது வினைத்தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) விளைநிலம்

இதில் விளைந்த நிலம், விளைகின்ற நிலம், விளையும் நிலம் என மூன்று காலமும் மறைந்து வந்துள்ளது.

பண்புத் தொகை

இரு சொற்களுக்கு இடையில் பண்பை விளக்குகின்ற ஆகிய, ஆன போன்ற உருபுகள் மறைந்து வருவது பண்புத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) பைந்தமிழ்

கருங்கடல்

உவமைத் தொகை

இரண்டு சொற்களுக்கு இடையில் உவம உருபு மறைந்து வருவது உவமைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கயல் விழி

பவளவாய்

உம்மைத்தொகை

இரு சொற்கள் சேர்ந்து வரும் பொழுது இடையில் உம் என்பது மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) அண்ணன் தம்பி

வெற்றிலை பாக்கு

அன்மொழித் தொகை

மேலே குறிப்பிட்ட ஐந்து தொகைகளில் ஒன்று விரிந்த பின்னரும் பொருள் முடிவு பெறாமல் அவை அல்லாத வேறு மொழி மறைந்து வந்து பொருள் தருவது அன்மொழித் தொகை எனப்படும்.

(எ-டு) கார்குழல் வந்தாள்

இத்தொடரில் கரிய கூந்தலை உடையவள் வந்தாள் என விரியும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய கானல் நீர் கனவுகள் என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

